

A painting of King David sitting under a large tree, playing a harp. He is wearing a white tunic and sandals. A red and white striped cloth is draped over his lap. A long staff leans against the tree next to him. In the background, a flock of sheep is grazing in a green field, with rolling hills and a blue sky with clouds.

*Lessen uit het leven
van David*

Inhoud

1. Een rustige, bescheiden jeugd	5
2. Reuzen overwinnen	10
3. Crisis	15
4. Broederlijke liefde	20
5. Karakter ontwikkelen.....	25
6. David en Saul	31
7. Gevaar in een tussenweg zoeken.....	36
8. De nederige verheven	41
9. Groeien in Gods wijsheid.....	46
10. Geheimen van succes.....	52
11. De verhevene vernederd.....	57
12. Hartverscheurende gevolgen	62
13. Een erfenis van barmhartigheid en gerechtigheid.....	67

Deze uitgave wordt gerealiseerd door gaven van leden en door vrijwillige bijdragen, waarvoor wij bijzonder dankbaar zijn.

Uitgegeven door de
Generale Conferentie van
de Seventh Day Adventist
Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bank:
NL27 INGB 0004294694
BIC nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

De Sabbat Bijbellessen, een dagelijks studieprogramma, zijn alle op de Bijbel en de Geest der profetie gebaseerd zonder toevoegingen. De citaten zijn zo kort mogelijk om beknopte, exacte gedachten weer te geven. Tussen haakjes staan enige woorden om in te staan voor een duidelijk, passend verband en een goede leesbaarheid. Verdere studie van de bronmaterialen wordt sterk aanbevolen.

Illustraties: Advent Digital Media on the front

cover; Map Resources op pagina 4, 30, 72; Good Salt op pagina 51, 72.

Voorwoord

De Sabbatschool studies voor dit kwartaal zijn gebaseerd op lessen uit het leven van David. Waarom is de studie van dit onderwerp nu zo belangrijk voor ons?

“De geschiedenis van David levert één van de indrukwekkendste getuigenissen aangaande de gevaren, die de ziel bedreigen door macht, rijkdom en wereldse eer, dingen waarnaar men het meest streeft.” –Patriarchen en Profeten, blz. 683.

“David was een typerende man. Zijn geschiedenis is van belang voor iedereen, die naar overwinningen streeft. In zijn leven streden twee machten om de heerschappij. Het ongeloof schaarde haar legers in slagorde en probeerde het licht, dat hem van Gods troon bescheen, te verduisteren. Dag aan dag ging de strijd in zijn hart door, terwijl Satan elke stap van vooruitgang, die door de machten van het recht gedaan werden, bestreed. David begreep, wat het wilde zeggen om te strijden tegen de overheden en de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis.” –Bijbelkommentaar, blz. 176.

“God koos David, een nederige herder, om Zijn volk te regeren. Hij was strikt in alle ceremonies, die verband hielden met de Joodse godsdienst, en hij onderscheidde zich door zijn vrijmoedigheid en onwankelbaar vertrouwen in God. Hij viel op door zijn trouw en eerbied. Zijn standvastigheid, nederigheid, liefde voor gerechtigheid en besluitvaardigheid van karakter kwalificeerden hem om de hoge doeleinden van God uit te voeren, Israël te onderwijzen in hun toewijding en hen te regeren als een edelmoedig en wijs vorst.” –The Spirit of Prophecy 1, blz. 377.

“Zijn leven laat zien, dat zonde alleen maar schande en ellende kan brengen, maar ook dat Gods liefde kan afdalen tot in de diepste afgrond, dat geloof de berouwvolle ziel kan opheffen om hem te maken tot een kind van God. Van alle beloften, die we in Zijn woord vinden, is dit een van de krachtigste getuigenissen aangaande de trouw, de gerechtigheid en de barmhartigheid van God.” –Patriarchen en Profeten, blz. 690.

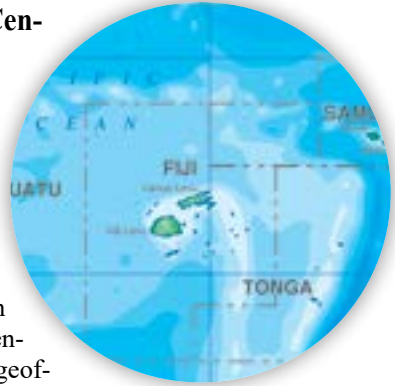
“Wanneer bomen zonder vrucht als hinderpalen weggeruimd zullen worden, wanneer tal van valse broeders onderscheiden worden van de ware, zullen de verborgen gelovigen openbaar worden en zich met gejuich onder het vaandel van Christus scharen. Zij, die verlegen en onzeker waren, zullen openlijk voor Christus en Zijn waarheid opkomen. Zij, die zwak en aarzelend waren in de kerk, zullen als David zijn, zij zullen bereid zijn en durf hebben.” –Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 71.

Het is ons gebed, dat de Geest van Christus onze studies van Davids leven en werken gedurende dit kwartaal mag leiden. Mogen wij onze geest versterken met een dieper begrip van de volmaakt uitgebalanceerde gerechtigheid en barmhartigheid van onze Schep- per en God!

–De Sabbatschool Afdeling van de Generale Conferentie

Eerste Sabbatgaven voor het Zending Centrum van de Zuidelijke Pacific Unie

De Stille Oceaan is 's werelds grootste oceaan, beslaat 1/3 van het aardoppervlak en is de thuisbasis van honderden eilandstaten. Historisch gezien stonden veel van deze volken in de zuidelijke Stille Oceaan bekend om heidense [praktijken, waaronder hekserij en kannibalisme. Niet een paar van de eerste zendelingen op deze eilanden hebben hun leven opgeofferd om de evangelieboodschap te verspreiden. Hoewel sommige van die praktijken nog steeds bestaan, heeft het christendom een grote invloed gehad op deze volken, door het geven van het licht en de hoop van het evangelie in plaats van de duisternis van verschillende heidense praktijken.

De reformatieboodschap raakte enkele landen in de Stille Zuidzee in de jaren 70 en 80, maar werd vaster gevestigd, toen zendelingen uit Australië en de Generale Conferentie eind jaren 90 onze kusten bereikten.

In december 2013 organiseerden vertegenwoordigers van de zeven zendingsvelden in de landen, waar het werk was opgezet, zich samen om de Zuidelijke Pacific Unie Zending te worden. Hoewel we uitgedaagd worden door grote afstanden en niet rijk aan goederen van deze wereld zijn, prijzen we God, dat het werk zich verspreid heeft over de Stille Zuidzee en dat veel zielen worden bereikt door de waarheid.

Onze behoefte aan een multifunctioneel centrum voor aanbidding, conferenties, jeugdcongressen en voor het opleiden van onze jongeren tot zendelingen en het voorzien van een kantoor voor onze Unie is reeds enthousiast gerealiseerd. Er is land verworven in een landelijk gebied, dat makkelijk te bereiken is vanuit Port Vila in Vanuatu, een land met ongeveer 80 eilanden. Vanuatu is een centrale locatie, waar mensen uit de zendingsvelden van Fiji, Frans Polynesië, Nieuw-Caledonië, Papoea-Nieuw-Guinea, de Solomon eilanden en Samoa samen kunnen komen.

Als we kijken naar het geweldige werk, dat voor ons ligt en de vele onbereikbare eilanden en landen in de Stille Zuidzee, zien we dat het werk echt geweldig is! De boodschap van redding moet naar alle landen gaan, en we hebben de zekerheid, dat de Heer 'niet verdonkerd zal worden, en Hij zal niet verbroken worden, totdat Hij het recht op aarde zal hebben gesteld; en de eilanden zullen op Zijn leer wachten' (Jesaja 42:4).

We vragen vriendelijk om uw financiële hulp om ons in onze behoefte te helpen door genereus te geven aan dit project, dat zal helpen om het evangelie onder de zielen in dit uitgestrekte oceanisch gebied te verspreiden.

—Uw broeders en zusters in de Zuidelijke Pacific Unie

EEN RUSTIGE, BESCHEIDEN JEUGD

“Want het is niet gelijk de mens ziet, want de mens ziet aan, wat voor ogen is, maar de Heere ziet het hart aan” (1 Samuël 16:7).

”David stond open voor de invloed van de Geest, en in Zijn voorzienigheid leidde de Heere hem op voor Zijn werk, en maakte hem gereed voor het uitvoeren van Zijn doelstellingen. Christus was de grote Architect van zijn karakter.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 111.

Aanvullende studie: –*Patriarchen en Profeten*, blz. 582-585.

ZONDAG

27 december

1. IN DE EENZAAMHEID VAN DE NATUUR

- A. Wat beseftte David van zijn vroegere omgeving op het platteland? Romeinen 1:20; Psalm 8:4-10. Hoe is zo’n omgeving bevorderlijk voor geestelijke ontwikkeling? Psalm 24:1.**

“David hield in zijn jeugd de wacht over de schapen, terwijl ze graasden op de heuvels rond Bethlehem.” –*Patriarchen en Profeten* blz. 582.

“Het was Christus, Die sprak ... met de jonge David, toen deze zijn kudde hoedde.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 242.

- B. Hoe kunnen jonge mensen in deze tijd profiteren van een vroege opleiding, die vergelijkbaar is met die van David? Psalm 19:1-4; 119:9, 97, 113.**

“De hemel kan voor hen (de jeugd) een studieboek zijn, waaruit zij lessen van intense belangstelling kunnen leren. De maan en de sterren kunnen hun metgezellen zijn en tot hen spreken in de meest welsprekende taal van de liefde van God.” –*The Youth’s Instructor*, 25 oktober 1900.

2. HET HART VAN DE PSALMIST

- A. Wat was Gods plan met het verlenen van poëtische en muzikale gaven aan David? Psalm 105:1-2; 66:16-17.**
-

“De eenvoudige herdersknaap zong liederen, die hijzelf gecomponeerd had, en de muziek van zijn harp vormde een lieflijke begeleiding bij de klank van zijn jonge, frisse stem. De Heere had David uitverkoren en zijn leven zo bepaald, dat hij een gelegenheid had zijn stem te oefenen en zijn talent voor muziek en dichtkunst te ontwikkelen. De Heere bereidde hem voor in een eenzaam leven met zijn kudde om het werk te doen, dat naar Zijn plan hem in latere jaren zou worden toevertrouwd.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 111-112.

- B. Leg uit, hoe de getrouwen in alle tijden een grote geestelijke zegen hebben geoogst door Davids ervaring als herder. Psalm 66:1-6; 100:3.**
-

“Dagelijks kwam hij (David) in nauwer contact met God. Gedurig drong zijn geest door in nieuwe diepten, die hem onderwerpen voor zang en muziek verschaften...”

Wie kan de gevolgen van deze jaren van arbeid en afzondering in deze eenzame heuvels schatten? De omgang met de natuur en met God, de zorg voor zijn kudde, de gevaren en uitreddingen, het verdriet en de vreugde van zijn nederig leven zouden niet alleen het karakter van David vormen en zijn toekomst beïnvloeden, maar door de psalmen van de zanger van Israël zou in de toekomst liefde en geloof in de harten van Gods volk gewekt worden, waardoor ze nader zouden komen tot het liefderijke hart van Hem, in en door wie alles bestaat.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 584-585.

“Dan verbindt de psalmist Gods wet in de wereld der natuur met de wetten, gegeven aan de door Hem geschapen redelijke wezens.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 178.

(Zie Psalm 66:1-5) Deze psalm, met gedeelten van Psalm 68 en 72, is vaak door Christus gezongen.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 185.

“Geduldig en kalm trad Hij (Christus) de spot, de plagerij en de bijtende opmerkingen van Zijn medewerkers aan de werkbank tegemoet. In plaats van een boos antwoord te geven begon Hij één van de prachtige psalmen van David te zingen; en voor ze beseften, wat ze deden, verenigden Zijn metgezellen zich met Hem in het lied.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 604.

3. ONS EINDIG UITZICHT BESEFFEN

- A. Verklaar het beperkte begrip van de profeet Samuël, toen God hem zond om één van de zonen van Isaï tot koning te zalven. 1 Samuël 16:1-6.**

“Terwijl Samuel lette op de vorstelijke verschijning van de jongeman (Eliab), dacht hij: “Zeker staat hier voor de Here zijn gezalfde”, en hij wachtte op Gods goedkeuring om hem te zalven. Maar de Here lette niet op de uiterlijke verschijning. Eliab had geen ontzag voor God. Als hij op de troon was geplaatst, zou hij een hoogmoedig, veeleisend heerser worden.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 583.

- B. Wat moeten wij leren van deze ervaring van Samuël, vooral als wij verschillende leiders kiezen en kijken naar de toekomst van de jeugd in ons midden? Vers 7; Johannes 7:24.**

“We kunnen uit de vergissing van Samuel leren, hoe weinig waarde God hecht aan een aantrekkelijk gelaat of een edele gestalte. We kunnen zien, hoe weinig de mens in staat is de verborgenheden van het hart te doorgronden of Gods raad te verstaan, als hij niet door Hem verlicht wordt. Gods gedachten en wegen met betrekking tot Zijn schepselen gaan ons beperkt begrip te boven. Maar we kunnen ervan verzekerd zijn, dat Zijn kinderen die plaats zullen aangewezen krijgen, waarvoor ze het best geschikt zijn, en in staat zullen worden het werk te doen, dat hun is toevertrouwd, als ze hun wil ondergeschikt willen maken aan God, zodat zijn weldadige plannen niet gedwarsboomd zullen worden door de dwalingen van de mens.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 583.

“Zou dat grondige onderricht van die enkelen niet voorzien in de totale behoefte?”

Nee, antwoord ik, vast en zeker niet. Hoe zouden wij uit onze jeugd de keuze kunnen bepalen? Hoe zouden wij kunnen zeggen, wie de meest belovende is, wie God het best zou kunnen dienen? In onze menselijke beoordeling zouden we kunnen doen zoals Samuël, die, toen hij uitgezonden werd om de gezalfde des Heeren te vinden, afging op de uiterlijke verschijning... Wie kan met zekerheid zeggen, welke uit een gezin zich uitermate geschikt zal tonen voor het werk van God? De gehele jeugd moet in de gelegenheid gesteld worden de zegeningen en voorrechten van een opvoeding op onze scholen deelachtig te worden, opdat ze geïnspireerd worden om medewerkers Gods te worden.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2*, blz. 478.

4. EEN VERRASSENDE KEUZE

A. Beschrijf Gods keuze en de wijsheid van Zijn plan. 1 Samuël 16:8-12.

“Toen God David riep uit zijn vaders schaapskudde om hem tot koning van Israël te zalven, zag Hij in hem iemand, aan wie Hij Zijn Geest kon schenken.” –*Christ Triumphant*, blz. 146.

“David was niet groot van gestalte, maar zijn gelaat was prachtig, een uitdrukking van nederigheid, eerlijkheid en ware moed. De engel van God zei tegen Samuël, dat David degene was, die hij moest zalven, want hij was door God uitgekozen. Vanaf die tijd gaf de Heer David een verstandig en begripvol hart.” –*Spiritual Gifts 4A*, blz. 78.

B. Wat dienen ouders en leerkrachten te begrijpen, wanneer zij de jongeren onder hun hoede willen begeleiden? Spreuken 15:33; Prediker 7:8.

“De oudere broeders, uit wie Samuël zijn keuze had willen maken, bezaten niet de eigenschappen, die God als noodzakelijk zag voor een heerser over Zijn volk. Hovaardig, egoïstisch, zelfvoldaan, werden zij opzij gezet voor degene, op wie zij neer keken, die de oprechtheid en de eenvoud van zijn jeugd had bewaard, en die, omdat hij gering was in eigen oog, door God kon worden opgeleid voor de verantwoordelijkheden van het koninkrijk. Zo ziet God ook heden in menig kind, dat de ouders zouden passeren, talenten ver boven, die anderen openbaren, van wie men denkt, dat ze zoveel beloven.

En wie is eigenlijk bekwaam, wat betreft de mogelijkheden van het leven, te onderscheiden, wat van meerder of minder belang is? En hoe menige werker van nederige afkomst, die zijn schouders zette onder een of andere onderneming, die de wereld tot zegen werd, heeft resultaten bereikt, welke koningen hem benijden! Laat elk kind een opvoeding voor de hoogste dienst ontvangen.” –*Karaktervorming*, blz. 268.

“‘Niet om Zich te laten dienen, maar om te dienen’ is de grote les, die wij onszelf moeten leren en aan anderen moeten onderwijzen.

Druk de kinderen de gedachte op het hart, dat zij niet van zichzelf zijn. Zij behoren Christus toe. Zij zijn door Zijn bloed gekocht, de aanspraak van Zijn liefde. Zij leven, doordat Hij hen vast houdt door Zijn macht. Hun tijd, hun kracht, hun vermogens zijn de Zijne, om ontwikkeld te worden, geoefend te worden, gebruikt te worden voor Hem.” –*De Weg tot Gezondheid*, blz. 332-333.

5. NEDERIG EN BESCHEIDEN ALS VOORHEEN

A. Wat weerspiegelde zich in de houding van de jonge David? Psalm 23:1-6; 71:5.

“Hoe heerlijk zijn zijn (Davids) ervaringen als herdersjongen, weergegeven in de woorden: (Zie Psalm 23:1-4).” –*Karaktervorming, blz. 164.*

B. Leg het doel en het resultaat van Samuëls geheime opdracht uit. 1 Samuël 16:13.

“Samuel had aan niemand iets gezegd over zijn opdracht, zelfs niet aan het gezin van Isaï. De zalving van David was in het geheim geschied. Deze zalving gaf de jongeman een idee van de bestemming, die voor hem lag, opdat onder de verschillende omstandigheden en gevaren van komende jaren deze wetenschap hem zou aansporen om trouw te zijn aan Gods bedoelingen bij het verrichten van zijn levenstaak.

De grote eer, die David ontving, maakte hem niet trots. Niettegenstaande de hoge positie, die hij zou bekleden, bleef hij rustig aan zijn werk bezig, en wachtte af, hoe God in de toekomst zijn tijd en wegen zou kiezen. De herdersjongen keerde even nederig en eenvoudig als vóór zijn zalving terug naar de heuvels om, met evenveel liefde als altijd, de wacht te houden over zijn kudde.” –*Patriarchen en Profeten, blz. 584.*

“In de schoonheid en kracht van zijn jongelingschap bereidde David zich voor op een hoge positie onder de voornaamsten op aarde. Zijn talenten gebruikte hij als kostbare gaven van God om de eer van de goddelijke Gever te vergroten... En als hij Gods liefde ontdekte in alle voorzieningen van zijn leven, klopte zijn hart met groter dank en aanbidding. Zijn stem juichte, zijn harp klonk schoner. De herdersjongen nam toe in kracht en in kennis, want de Geest des Heren rustte op hem.” –*Patriarchen en Profeten, blz. 584-585.*

VRIJDAG

1 januari

TERUGBLIK

1. Verklaar de geestelijke voordelen van tijd door te brengen in Gods schepping in de natuur.
2. Welke persoonlijke voordelen kan ik halen uit de Psalmen van David?
3. Wat moeten wij allen leren van de les, die Samuël kreeg?
4. Noem enige belangrijke punten uit het leven bij Isaï thuis.
5. Hoe kunnen wij geïnspireerd worden door Davids antwoord op zijn stille zalving?

REUZEN OVERWINNEN

“En deze ganze vergadering zal weten, dat de Heere niet door het zwaard, noch door de spies, verlost, want de krijg is des Heeren” (1 Samuël 17:47, eerste deel).

“Degenen, die de meest plechtige boodschap brengen, die ooit aan onze wereld is gegeven, moeten de strijdbare wapenrusting afleggen en de wapenrusting van Christus’ gerechtigheid aandoen.” —*Evangelism*, blz. 166.

Aanvullende studie: —*Testimonies* 3, blz. 212-221

ZONDAG

3 januari

1. LEREN DIEPER TE VERTROUWEN

A. Hoe werkte David samen met Gods voorzienigheid om wijsheid en ervaring te verkrijgen om toekomstige uitdagingen het hoofd te bieden ? 1 Samuël 16:14-23.

“In de voorzienigheid van God werd David, als een bekwaam harpspeler, voor de koning gebracht. De herdersjongen werd aangesteld om voor de heerser van Israël te spelen en, indien mogelijk, om de sombere melancholie te bezweren, die zich als een donkere wolk over de geest van Saul had gevestigd.” —*The Signs of the Times*, 3 augustus, 1888.

“David nam toe in gunst bij God en bij de mensen. Hij was onderwezen in de weg des Heren, en nam zich nu voor meer dan ooit rekening te houden met Gods wil. Hij had nieuwe dingen om over na te denken. Hij was aan het hof van de koning geweest en had gezien, welke taken met het koningschap verbonden waren. Hij had enkele van de verleidingen ontdekt, waaraan Saul bloot stond... Maar als hij diep in gedachten verzonken was, en door onrust werd overvallen, nam hij zijn harp, en bracht tonen voort, die zijn gedachten richtten op de Bron van alle goeds, zodat de duistere wolken die de toekomst schenen te bedekken, werden verdreven.

God onderwees David in de les van vertrouwen. Zoals Mozes voor zijn taak werd opgeleid, maakte de Here de zoon van Isaï geschikt om de leidman van Zijn uitverkoren volk te worden. Door zijn zorg voor de kudde kreeg hij een beter begrip van de zorg, die de grote Herder heeft voor de schapen Zijner weide.” —*Patriarchen en Profeten*, blz. 586-587.

2. PRIORITEITEN ONTHULD IN EEN CRISIS

A. Welk ernstig probleem trof geheel Israël in deze tijd? 1 Samuël 17:1-11.

“De Filistijnen stelden voor de oorlog op hun wijze te strijden, door iemand uit te kiezen, die heel groot en sterk was, ongeveer twaalf voet lang.” –*Bijbelkommentaar, blz. 112.*

“Veertig dagen lang had het leger van Israël gebeefd voor de trotse uitdaging van de Filistijnse reus. Hun harten bezweken, als ze zijn reuzengestalte zagen... Op zijn hoofd droeg hij een koperen helm, hij droeg een pantser van vijfduizend sikkels (ongeveer vijfenveertig kilo) en koperen scheenbeschermers. Het pantser was gemaakt van koperen plaatjes, die over elkaar lagen als schubben van een vis, en ze waren zo dicht, dat geen speerpunt of pijl er doorheen kon dringen.” –*Patriarchen en Profeten, blz. 589.*

B. Wat was de grootste zorg van David tijdens de crisis? Verzen 21-26.

“Hij (David) was met ijver bezielde om de eer van de levende God en het vertrouwen van de kinderen Israëls te bewaren. Hij kon het niet verdragen, dat deze stoutmoedige afgodendienaar dag in dag uit de uitverkorenen van de Heer mocht bespotten, zonder een poging te doen om zijn trotse hoogmoed en spot omver te werpen.” –*The Signs of the Times, 3 augustus 1888.*

C. Stel de houding van Davids oudste broer, Eliab, hier tegenover. Verzen 28-29.

“Eliab, de oudste broer van David, ... kende goed de gevoelens, die de ziel van de jongeman roerden. Zelfs als herder van de kudden van Bethlehem had hij durf, moed en kracht getoond, die niet gemakkelijk te verklaren waren; en het mysterieuze bezoek van Samuël aan het huis van hun vader en zijn stille vertrek hadden in de hoofden van de broers vermoedens gewekt over het werkelijke doel van zijn bezoek. Hun jaloezie was gewekt, toen zij zagen, dat David boven hen geëerd werd, en ze beschouwden hem niet met het respect en de liefde vanwege zijn integriteit en broederlijke tederheid. Zij beschouwden hem slechts als een jonge herder, en nu werd de vraag, die hij stelde, door Eliab beschouwd als een afkeuring op zijn eigen lafheid door geen poging te doen om de reus van de Filistijnen het zwijgen op te leggen.” –*The Signs of the Times, 3 augustus 1888.*

3. DAVID EN GOLIATH

A. Hoe kunnen wij het door David getoonde geloof in onze eigen leven opnemen? 1 Samuël 17:32-37.

“Wanneer wij op een bijzondere wijze uit moeilijkheden zijn gered, wanneer nieuwe of onverwachte gunstbewijzen ons deel geworden zijn, moeten we Gods goedheid erkennen.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 158.

“Onze voorbereiding om tegenstanders het hoofd te bieden of om het volk te dienen moet van God worden verkregen bij de troon van hemelse genade. Hier, bij het ontvangen van de genade van God, wordt onze eigen onbekwaamheid gezien en erkend. De waardigheid en heerlijkheid van Christus is onze kracht.” –*Evangelism*, blz. 166-167.

B. Hoe openbaarde David het geheim van de overwinning? Verzen 38-40, 43-51.

“Goliath vertrouwde op zijn wapenrusting. Hij joeg de legers van Israël angst aan door zijn uitdagende, woeste opschepperij, terwijl hij een zeer indrukwekkend vertoon gaf van zijn wapenrusting, welke zijn kracht was. David, in zijn nederigheid en ijver voor God en zijn volk, stelde voor om deze opschepper tegemoet te treden. Saul stemde toe en liet zijn eigen koninklijke wapenrusting op David plaatsen. Maar hij wilde deze niet dragen. Hij legde de wapenrusting van de koning af, want het paste hem niet. Hij had God getest en had, door op Hem te vertrouwen, bijzondere overwinningen behaald. Het aantrekken van Sauls wapenrusting zou de indruk wekken, dat hij een krijger was, terwijl hij maar de kleine David was, die de schapen hoedde. Hij bedoelde niet, dat er enig vertrouwen zou worden gegeven aan de wapenrusting van Saul, want zijn vertrouwen was in de Heere de God van Israël. Hij koos een paar kiezelstenen uit de beek en met zijn slinger en staf, zijn enige wapens, ging hij uit in de naam van de God van Israël om de gewapende krijger tegemoet te treden.

Goliath minachtte David, want zijn uiterlijk was dat van slechts een jongere, die niet onderwezen was in de tactiek van oorlogvoering... Hij voelde, dat het een belediging van zijn waardigheid was, dat slechts een jonge jongen, zonder zelfs maar een wapenrusting, hem tegemoet trad. Hij schepte op over wat hij hem zou aandoen. David raakte niet geïrriteerd, omdat hij als zo minderwaardig werd beschouwd, noch beefde hij voor zijn vreselijke bedreigingen, maar antwoordde: ‘Gij komt tot mij met een zwaard en met een spies en met een schild; maar ik kom tot u in de Naam van de Heere der heerscharen’.” –*Testimonies* 3, blz. 218-219.

4. GELOOF ONDANKS HET UITERLIJK

A. Wat kunnen wij leren van Davids diepe en blijvende vertrouwen in God en Zijn wet? Psalm 19:8-12; 20:6-10.

“De Heere wil, dat wij ons bewust worden van onze werkelijke geestelijke toestand. Hij wil, dat ieder zijn hart en verstand voor Hem vernedert. De geïnspireerde woorden in de negentiende en twintigste Psalm zijn mij voorgehouden voor ons volk. Het is ons voorrecht om deze kostbare beloften te aanvaarden en de waarschuwingen te geloven...

’s Nachts scheen ik deze woorden voor onze leden te herhalen: Er is behoefte zichzelf te onderzoeken. Wij hebben geen tijd om deze te besteden aan het toegeven aan onze eigen neigingen. Als we met God verbonden zijn, zullen wij onze harten voor Hem verootmoedigen en er naar streven een christelijk karakter te volmaken. We hebben een groot, ernstig werk te doen, want de wereld moet verlicht worden betreffende de tijd, waarin we leven; en de wereld zal verlicht worden, als er duidelijk wordt getuigd. Dat zal leiden tot ernstig zelfonderzoek.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 181-182.

“Wij moeten ons eigen hart onderzoeken en zien, dat alles, wat niet in overeenstemming is met Gods wil, van ons wordt gescheiden.” –*The Review and Herald*, 10 mei 1887.

B. Hoe bevestigde Jezus, dat Zijn volk door Zijn kracht de schijnbaar onoverwinbare reuzen van zonde en egoïsme kan overwinnen? Markus 10:26-27; 11:22-23; Filipensen 1:6.

“In Christus heeft God ons een middel gegeven om iedere zondige karaktertrek te overwinnen en om weerstand te bieden aan iedere verzoeking, hoe sterk die ook moge zijn. Maar velen menen, dat het geloof hun ontbreekt, en daarom blijven zij verwijderd van Christus. Laten deze zielen, in hun hulpeloze onwaardigheid, zichzelf overgeven aan de genade van hun barmhartige Heiland. Zie niet op uzelf, maar op Christus. Hij, Die de zieken heeft genezen en de boze geesten heeft uitgeworpen, toen Hij onder de mensen wandelde, is heden nog dezelfde machtige Verlosser. Het geloof komt tot ons door het Woord van God. Klem u dan vast aan Zijn belofte: ‘Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen’ (Johannes 6:37). Werp u aan Zijn voeten met de woorden: ‘Helpt U me, als mijn geloof te kort schiet’. U kunt nooit verloren gaan, wanneer u dit doet, nooit.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 373.

5. HET LAATSTE WERK

- A. Hoe moeten allen, die in de laatste dagen met de tegenwoordige waarheid zijn belast, van Jezus leren en voorkomen, dat zij ten prooi vallen aan de geest van Goliath? Judas 9.**

“Bij de presentatie van niet populaire waarheid, waarbij een zwaar kruis betrokken is, moeten predikers voorzichtig zijn, dat elk woord is, zoals God het wil. Hun woorden mogen nooit snijden. Zij moeten de waarheid nederig presenteren, met de diepste liefde voor zielen en een oprecht verlangen naar hun redding, en de waarheid laten snijden. Zij moeten predikanten van andere geloofsrichtingen niet trotseren en proberen een debat uit te lokken... Het trotseren, het opscheppen en het honen moeten komen van de tegenstanders van de waarheid, die handelen als Goliath. Maar geen van deze geest mag worden gezien in degenen, die God heeft uitgezonden om de laatste waarschuwingsboodschap te verkondigen aan een verdoemde wereld.” –*Testimonies 3, blz. 218.*

- B. Welke hoop biedt God Zijn kleine overblijfsel in de laatste dagen? Zacharia 4:10 (eerste deel); Lukas 17:6. Wat moet de aarde verlichten? Openbaring 18:1.**

“En in deze laatste generatie zal de gelijkenis van het mosterdzaadje een veelzeggende en triomfantelijke vervulling hebben. Het zaadje zal een boom worden. De laatste waarschuwingsboodschap moet gaan naar ‘alle volk en stam en taal en natie om een volk voor Zijn naam uit de heidenen te vergaderen’ (Handelingen 15:14; Openbaring 18:1). De aarde zal verlicht worden met Zijn heerlijkheid.” –*Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 44.*

“De openbaring van Zijn heerlijkheid in de gedaante van mensen zal de hemel zo dicht bij de mensen brengen, dat de schoonheid van de innerlijke tempel zichtbaar zal zijn in iedereen, in wie de Heiland woont. De mensen zullen gegrepen worden door de heerlijkheid van een Christus, die aanwezig is.” –*Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 260.*

VRIJDAG

8 januari

TERUGBLIK

- 1. Hoe groeide David, terwijl hij Saul suste met zijn harp?**
- 2. Hoe verschilde de houding van David van die van zijn broers?**
- 3. Waarom weigerde David Sauls wapenrusting te dragen?**
- 4. Hoe kunnen wij deze les toepassen bij de confrontatie met de figuurlijke ‘reuzen’ van vandaag?**
- 5. Maak een onderscheid tussen de geest van David en die van de hedendaagse Goliath.**

CRISIS

“En ook allen, die godzalig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden” (2 Timótheüs 3:12).

“Als de ziel overschaduwd wordt, als we licht en leiding nodig hebben, moeten we opzien; achter het duister is het licht.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 600.

Aanvullende studie: –*Patriarchen en Profeten*, blz. 592-597, 602.

ZONDAG

10 januari

1. VERVOLGING HET HOOFD BIEDEN

A. Wat veroorzaakte jaloezie in Sauls hart tegen David? 1 Samuël 18:5-9. Noem een principe, dat verklaart, waarom Sauls daden zijn gevoelens volgden. Vers 11; 1 Johannes 3:15.

“Saul streefde ernaar in het oog van de mensen de eerste te zijn. Toen hij dit zegelied hoorde, vatte de gedachte post in zijn geest, dat David de harten van het volk zou winnen en in zijn plaats zou regeren. Saul liet toe, dat de geest van afgunst bezit van hem nam, waardoor zijn ziel werd vergiftigd.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 593.

B. Waarom staat God toe, dat christenen situaties ondergaan, zoals David nu ervoer, en wat leerde David door zijn verbinding met Saul? 2 Timótheüs 3:12; 1 Petrus 4:12-17.

“De plaats van David aan het hof zou hem bekendmaken met het bestuur en hem voorbereiden op zijn toekomstige taak. Het zou hem in staat stellen het vertrouwen te winnen van het volk. De tegenslagen en ontberingen, die hem te beurt vielen door de vijandschap van Saul, zouden hem ertoe leiden meer op God te vertrouwen en zich volkomen van Hem afhankelijk te voelen.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 592.

2. ERNSTIG GEVAAR

A. Welke andere plannen trof Saul om David te vernietigen, toen hij zag, dat God hem had beschermd? Verzen 12-13, 17, 20-21, 25. Wat bewaarde het leven van Gods getrouwe dienstknecht? Verzen 14, 30.

B. Hoe kwam Sauls ergste aard weer terug, en wat stopte zijn achtervolging van David te Rama? Hoofdstuk 19:9-10, 23-24; 20:1 (eerste deel).

“Hij (Saul) was vastbesloten geen andere gelegenheid af te wachten om David te doden. Zodra hij hem zag, zou hij hem met eigen hand het leven benemen, wat de gevolgen ook mochten zijn.

Maar Gods engel kwam hem tegemoet en leidde hem. Gods Geest weerhield hem, en hij ging verder, terwijl hij bad en afwisselend profeteerde en Gode lof zong. Hij profeteerde van de komst van de Messias als de Verlosser der wereld. Toen hij het huis van de profeet in Rama naderde, legde hij zijn opperkleed af, dat hij droeg als teken van zijn positie en lag heel de dag en nacht daarop voor Samuel en diens leerlingen, onder invloed van de Geest van God. Het volk zag dit vreemde schouwspel...

David stelde weinig vertrouwen in het berouw van de koning. Hij maakte gebruik van deze gelegenheid om te vluchten, eer de koning van gedachten mocht veranderen.”
–*Patriarchen en Profeten*, blz. 596-597.

C. Beschrijf de dodelijke aard van afgunst en jaloezie. Spreuken 6:34-35; 27:4.

“Afgunst is één van de meest verachtelijke eigenschappen van een satanisch karakter. Het is voortdurend op zoek naar het verheffen van het ik, door een smet op anderen te werpen. Een man, die jaloers is, zal zijn naaste kleineren, denkend zichzelf te verhogen.”
–*The Signs of the Times*, 17 augustus 1888.

“Afgunst is niet alleen een verstoring van de gemoedstoestand, maar een ondeugd, die alle vermogens ontregelt...

Als een poging wordt gedaan om een afgunstig mens van zijn zonde te overtuigen, raakt hij nog meer verbitterd tegen het voorwerp van zijn woede, maar al te vaak is hij niet te genezen.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 51-52.

3. DE VERSCHRIKKELIJKE GEVOLGEN VAN PANIEK

A. Vertel de fouten van David tijdens zijn vlucht naar Nob. 1 Samuël 21:1-6.

“Hij (David) was constant bang om ontdekt te worden, en ... in zijn uiterste nood nam hij zijn toevlucht tot bedrog... David vertelde de priester, dat hij door de koning was gestuurd om een of ander geheim werk te doen, waarvoor hij alleen moest gaan. Hij vroeg de priester om vijf broden. Er was niets dan heilig brood in het bezit van de man Gods; David slaagde er echter in zijn gewetensbezwaar weg te nemen en kreeg het brood om zijn honger te stillen.” –*The Signs of the Times*, 31 augustus 1888.

B. Hoe veroorzaakte Davids falen om eerlijk en rechtvaardig te zijn tegenover Achimélech een tragische reeks gebeurtenissen? Vers 7; 22:6-11, 16-19.

“Als hij had verteld, hoe de zaken stonden, had Achimélek geweten wat te doen in dit geval om zijn leven te beschermen.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 598.

“Maar Doëg was een lasteraar en Saul was zo vol nijd, haat en moordlust, dat hij wenste, dat het bericht juist was. De gedeeltelijke en overdreven uitspraak van het hoofd van de herders was geschikt om te worden gebruikt door de vijand van God en mensen. Het werd de koning zo voorgehouden, dat deze alle zelfbeheersing verloor en zich als een waanzinnige gedroeg. Als hij slechts kalm had afgewacht, tot hij het hele verhaal zou hebben vernomen en zijn verstand zou hebben gebruikt, hoe heel anders zou dan het vreselijke bericht van die dag zijn geweest!

Wat is Satan blij, als hij iemand witheet van nijd kan maken! Een blik, een gebaar, een stembuiging kan gebruikt worden als een pijl van Satan om het hart, dat daarvoor openstaat, te verwonden en te vergifigen. Als de Geest van Christus ons volkomen beheerst, en we door Zijn genade zijn veranderd, zal de neiging om kwaad te spreken of het vertellen van met bedrog geladen berichten niet bestaan. De bedrieger, de aanklager van de broeders, is een uitverkoren werktuig van de grote verleider.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 114.

“Deze daad (van het doden van de priesters) vervulde heel Israël met afschuw. De koning, die zij gekozen hadden, had deze gruweldaad bedreven... De ark was in hun midden, maar de priesters, die voor hen de Here hadden gevraagd, waren met het zwaard gedood. Wat zou er nu gaan gebeuren?” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 602.

4. EEN VLAAG VAN ANGST

A. Wat vergat David, toen hij in paniek verkeerde? Psalm 23:4.

“Hij (David) had, toen hij in een grote noodsituatie verkeerde, met het vaste geloofsoog naar God opgekeken en de trotse, spottende Filistijn tegemoet getreden. Hij geloofde in God, hij ging in Zijn naam. Hij vertrouwde op Zijn macht om het werk te doen om de legers van de vijanden van de Heer te verslaan. Maar toen hij was opgejaagd en vervolgd, hadden verbijstering en verdriet zijn hemelse Vader bijna voor zijn ogen verborgen. Hij leek te denken, dat hij alleen was gelaten, om zijn eigen strijd te voeren. Hij was in de war en wist niet, welke kant hij op moest...

Wij moeten leren onze hemelse Vader te vertrouwen en niet toestaan, dat de ziel wordt verontreinigd met de zonde van ongeloof. Als wij proberen onszelf te redden, vertrouwen wij het bewaren van onze ziel niet toe aan God, als aan een trouwe Schepper. Wij verwachten niet, dat Hij voor ons werkt, maar proberen naarstig in paniek in onze eigen eindige kracht om door een muur van moeilijkheden heen te breken, die alleen God voor ons kan verwijderen... Wanneer de mens onvoorwaardelijk op God vertrouwt, zal hij trouw zijn aan zichzelf; en hij kan hopen op en zich verheugen in de God van zijn redding, hoewel elke vriend op aarde een vijand wordt.” –*The Signs of the Times*, 31 augustus 1888.

B. Hoe moeten wij, ook in gevaar, waarschuwingen ter harte nemen uit Davids andere fout, begaan tijdens zijn wanhopige vlucht? 1 Samuël 21:10-13.

“God eist, dat waarheidsliefde Zijn volk zal kenmerken, zelfs in het grootste gevaar...

David vluchtte nu naar Achis, de koning van Gat; want naar zijn mening was hij veiliger te midden van de vijanden van zijn volk dan op Sauls grondgebied. Maar Achis kreeg bericht, dat David de man was, die jaren geleden de kampvechter der Filistijnen had verslagen; en nu bevond hij, die een wijkplaats onder Israëls vijanden gezocht had, zich in het grootste gevaar. Door te doen alsof hij waanzinnig was, bedroog hij zijn vijanden en kon zo ontkomen.

De eerste fout, die David beging was zijn ongeloof in God, toen hij te Nob was, en zijn tweede vergissing beging hij bij Achis... Maar toen hij beproefd werd, wankelde zijn geloof, en trad menselijke zwakheid aan het licht. In iedereen zag hij een verspieder en een verrader.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 598-600.

5. WAAR GELOOF ... VERTROUWEN

A. Hoe erkende David nederig zijn gedeeltelijke schuld in de tragische kwestie van de gedode priesters? 1 Samuël 22:20-23.

B. Hoe bestraft onze Heere Jezus Christus het soort angst, dat ons te vaak verlamt om God te vertrouwen, zoals wij moeten? Markus 4:40.

“Overall waar de kinderen van God fouten maken, komt dat door hun gebrek aan geloof. Als schaduwen de ziel omringen, als wij licht en leiding willen, moeten wij omhoog kijken; er is licht achter de duisternis.” –*The Signs of the Times*, 31 augustus 1888.

C. Noem één belofte, die door de eeuwen heen weerklinkt aan elk getrouw kind van God in tijden van wanhopige nood. Jesaja 54:10.

“Hoe kostbaar is de invloed van Gods Geest als Deze tot terneergedrukte of wanhopige zielen komt, en de kleingelovigen nieuwe moed schenkt, de zwakken sterkt en moed en hulp biedt aan de beproefde dienstknechten des Heren! Hoe liefdevol is onze God, die de dwalende zachtmoedig terechtwijst en geduld en bezorgdheid openbaart onder moeilijkheden, als we door verdriet overweldigd dreigen te worden!” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 600.

VRIJDAG

15 januari

TERUGBLIK

1. Waarom haat God het zo erg, als wij ons overgeven aan afgunst en jaloezie?
2. Waarom kon David Saul niet vertrouwen, ook al leek hij soms vredelievend?
3. Hoe kan ik in gevaar zijn om fouten te maken zoals David in deze beproevingen?
4. Hoe wil de Heer, dat wij zaken aanpakken, als ons leven in gevaar is?
5. Onder welke omstandigheden moet ik God echt meer vertrouwen?

BROEDERLIJKE LIEFDE

“Niemand heeft meerder liefde dan deze, dat iemand zijn leven zet voor zijn vrienden” (Johannes 15:13).

“Er zijn veel koorden, die ons verenigen met onze medemensen, de mensheid en met God, en deze verbinding is belangrijk met zijn zware verantwoordelijkheid.” –*Our High Calling*, blz. 184.

Aanvullende studie: –*Patriarchen en Profeten*, blz. 597-603.

ZONDAG

17 januari

1. VERBERGEN IN GROTTEN EN HOLEN

- A. Noem een voorbeeld, dat Davids nobele karakter toont, en de bron ervan. 1 Samuël 22:1, 3-4; Psalm 57:3-4.

“Davids angst was niet alleen voor hemzelf, hoewel hij zijn gevaar beseftte. Hij dacht aan zijn vader en moeder, en hij kwam tot de conclusie, dat hij een ander toevluchtsoord voor hen moest zoeken... Uit deze geschiedenis kunnen wij allemaal waardevolle lessen leren over kinderliefde...

Zij (de familie van David) concludeerden, dat zij veiliger zouden zijn bij hem, die de profeet Samuël had gezalfd om koning van Israël te zijn, ook al was hij een vluchteling in een eenzame grot, dan blootgesteld aan de waanzinnige waanzin van een jaloerse koning...

In de grot van Adullam was het gezin eindelijk verenigd in sympathie en genegenheid. De zoon van Isaï kon melodieën maken met stem en harp, terwijl hij zong: ‘Ziet, hoe goed en hoe liefelijk is het, dat broeders ook samenwonen!’ (Psalm 133:1). Hij had de bitterheid van achterdocht en wantrouwen van zijn broers geproefd; en de harmonie, die de plaats van onenigheid had ingenomen, bracht vreugde en troost in het hart van de banneling. Hier componeerde David de zevenenvijftigste Psalm.” –*The Signs of the Times*, 7 september 1888.

“Toen David door de jaloersheid van Saul moest vluchten in de woestijn, moest hij, geheel afgesneden van menselijke hulp, meer op God vertrouwen.” –*Karaktervorming*, blz. 152.

2. SAMENWERKEN IN BEPROEVING

- A. Wie vluchtte nog meer om David in de grot te volgen, en hoe was dit een leerzame ervaring voor de gezalfde vluchteling? 1 Samuël 22:2.**
-

“Het duurde niet lang of anderen die aan de dwingelandij van de koning wilden ontkomen, voegden zich bij het gezelschap van David. Velen hadden geen vertrouwen meer in de koning van Israël, omdat ze zagen dat hij niet langer geleid werd door Gods Geest... (Zie 1 Samuël 22:2). Hier had David een klein koninkrijk, waar orde en tucht heersten...

God leerde hem (David) op deze wijze een verstandig aanvoerder en een wijs en barmhartig koning te worden.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 601.

“De onzekerheid en de onrust van het woestijnleven, het aanhoudende gevaar, de noodzaak om steeds te moeten vluchten, het karakter der mannen, die zich bij hem (David) voegden, ... dat alles maakte een harde zelftucht noodzakelijk. Deze belevenissen verwekten en ontwikkelden een gave om met mensen om te gaan, met de verdrukten te sympathiseren en de ongerechtigheid te haten.”

–*Karaktervorming*, blz. 152.

- B. Beschrijf de gevaarlijke toestand, die veel getrouwe volgelingen van Christus zullen hebben ondergaan tegen de tijd, dat de Heer terugkeert, en de hoop, die er middenin doorschijnt. Zefanja 3:12; Hebreëen 11:37-40.**
-

“Van zolderkamertjes, uit krotten, uit kerkers en van schavotten, uit de bergen en woestijnen, uit de spelonken der aarde en de diepten der zee zal Christus Zijn kinderen bijeen vergaderen. Op aarde zijn zij verlaten, verdrukt en gepijnigd geweest. Miljoenen zijn de dood ingegaan, beladen met schande, omdat zij geweigerd hebben toe te geven aan de bedrieglijke eisen van Satan. Door menselijke rechtbanken zijn Gods kinderen veroordeeld als de ergste misdadigers. Maar de dag is nabij, waarin ‘God Zelf Rechter is’ (Psalm 50:6). Dan zullen de aardse vonnissen omgekeerd worden. ‘Hij zal de smaad van Zijn volk wegnemen’ (Jesaja 25:8)...

Wat voor kruis zij ook hebben moeten dragen, welk verlies zij hebben moeten lijden, aan welke vervolgingen zij ook hebben blootgestaan, zelfs met verlies van hun aardse leven, Gods kinderen worden daarvoor ruimschoots schadeloos gesteld. (Zie Openbaring 22:4).” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 107.

3. EEN MOEDIGE PRINS

- A. Wie was de getrouwe Jonathan, en voor welke eigenschappen was hij al in Israël onderscheiden? 1 Samuël 13:5; 14:1, 6, 13-15, 20, 23.**

“In Jonathan, de zoon van Saul, zag de Heer een man van zuivere rechtschapenheid, iemand tot wie Hij kon naderen, en wiens hart Hij kon bewegen.” –*Sons and Daughters of God*, blz. 208.

“Jonathan, de zoon van de koning, een man, die de Here vreesde, werd als werktuig aangewezen om Israël te bevrijden. Aangedreven door God stelde hij zijn wapendrager voor om in stilte de vijandelijke legerplaats aan te vallen. ‘Misschien zal de Here voor ons handelen’, zei hij, ‘want de Here kan evengoed verlossen door weinigen als door velen’...

Engelen beschermden Jonathan en zijn metgezel, engelen streden aan hun zijde, en de Filistijnen werden verslagen. De aarde beefde, alsof een grote menigte naderde met strijdwapens en paarden. Jonathan begreep, dat dit tekenen van Gods hulp waren, en zelfs de Filistijnen begrepen, dat God voor Israëls bevrijding streed. Grote vrees greep hen aan, zowel in de legerplaats als daarbuiten. In hun verwarring zagen de Filistijnen hun eigen soldaten aan voor vijanden en begonnen elkaar te doden.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 568-569.

- B. Wat had aan het licht gebracht, dat Jonathan niet alleen trouw en moedig was, maar ook geliefd onder het volk, waardoor hij blij gaf van zijn grote geschiktheid als de natuurlijke erfgenaam van de troon van zijn vader? Hoofdstuk 14:24, 27, 43-45.**

“Saul kon zich de eer van de overwinning niet toe-eigenen, maar hij hoopte geëerd te worden door zijn ijver in het handhaven van de heiligheid van zijn eed. Hij wilde zijn onderdanen ervan doordringen, dat zijn koninklijke waardigheid erkend moest worden, zelfs al zou dit het leven van zijn zoon kosten... Hoewel dit werkelijk onredelijk was en onwetend was overtreden, veroordeelde de koning en vader zijn zoon ter dood.

Het volk weigerde in te stemmen met de voltrekking van het vonnis...

(Zie 1 Samuël 14:45). De hooghartige vorst durfde tegen dit eenstemmig besluit niet ingaan. Zo werd het leven van Jonathan gespaard.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 570.

4. ONZELFZUCHTIGE TROUW

- A. Verklaar de grote bewondering, die Jonathan voor David had getoond, en Gods plan met deze vriendschap. 1 Samuël 18:1-4.**
-

“Voor al het hart van Jonathan was verbonden met dat van David, en er was een zeer heilige band van eenheid tussen hen, die ononderbroken bleef tot de dood van Saul en Jonathan. Dit deed de Heer, opdat Jonathan het middel zou zijn om het leven van David te behouden, wanneer Saul zou proberen hem te doden.” –*Spiritual Gifts 4A, blz. 79.*

- B. Hoe had Jonathan ten behoeve van David bemiddeld? Hoofdstuk 19:1-7.**
-

- C. Hoe had Jonathan toen zijn eigen leven in gevaar gebracht? Hoofdstuk 20:4, 13-17, 27-34. Beschrijf het aangrijpende moment, toen Jonathan en David samen verdriet hadden over Sauls verharde hart. Verzen 41-42.**
-

“Jonathan, door geboorte de erfgenaam van de troon, wist nochtans, dat hij door Goddelijke beschikking opzij was geschoven; maar voor zijn mededinger was hij de beste en trouwste vriend, want met gevaar voor zijn eigen leven beschermde hij dat van David... Zo wordt de naam van Jonathan als een schat in de hemel bewaard, terwijl deze op aarde getuigt van het bestaan en de kracht van een onbaatzuchtige liefde.” –*Karaktervorming, blz. 156.*

- D. Wat bracht David later troost in de woestijn van Zif, en hoe inspireerde dit zijn hart? Hoofdstuk 23:14-18; Psalm 11:1-5.**
-

“In deze dagen, toen er zo weinig lichtpunten waren in Davids leven, werd hij verblijd door de komst van Jonathan...

Na Jonathans bezoek bemoedigde David zichzelf door lofzangen, terwijl hij zich met de harp begeleidde: (Zie Psalm 11:1-5).” –*Patriarchen en Profeten, blz. 603.*

5. EGOÏSME ONDERWORPEN

- A. Wat moeten wij als gezin beseffen over ware Bijbelse vriendschap, en de gevolgen van echte christelijke liefde? Johannes 13:34-35; 15:13.**

“Onze liefde is vaak egoïstisch, want wij beperken haar tot voorgeschreven grenzen. Wanneer wij in een hechte eenheid en gemeenschap met Christus komen, zullen onze liefde en medeleven en onze werken van welwillendheid dieper doordringen en door oefening verruimen en versterken. De liefde en belangstelling van Christus’ volgelingen moeten zo uitgestrekt zijn als de wereld. Zij, die alleen voor ‘mij en het mijne’ leven, zullen de hemel niet halen. God roept u als gezin op om liefde te ontwikkelen, om minder gevoelig te worden voor uzelf en gevoeliger voor het leed en de beproevingen van anderen.” –*Testimonies 3, blz. 530.*

- B. Noem enkele belangrijke vruchten van oprechte liefde. 1 Korinthe 13:4-5.**

“Allen, die met Zijn Geest (van Christus) zijn aangedaan, zullen liefhebben, zoals Hij liefhad. Het beginsel, dat Christus bewoog, zal ook hen bewegen bij alles, wat zij voor en met elkander doen...”

Wanneer mensen met elkander zijn verbonden, niet door geweld of eigenbelang, maar door liefde, dan tonen zij de uitwerking van een invloed, die verheven is boven elke menselijke invloed. Waar deze eenheid bestaat, is het een bewijs, dat het beeld Gods wordt hersteld in de mensen, dat er een nieuw levensbeginsel is ingeplant. Het toont aan, dat er kracht is in de goddelijke natuur om de bovennatuurlijke machten van het kwade te weerstaan, en dat de genade van God de hebzucht, die eigen is aan het natuurlijke hart, beteugelt. Deze liefde zal, indien zij in de gemeente wordt geopenbaard, zeker de toorn van Satan opwekken.” –*De Wens der Eeuwen, blz. 595.*

VRIJDAG

22 januari

TERUGBLIK

- 1. Waarom zou God mij door ervaringen kunnen leiden, die vergelijkbaar zijn met die van David?**
- 2. Wanneer vult een sombere, donkere grot zich in geestelijke zin met licht?**
- 3. Waarom was Jonathan ervan overtuigd, dat de Filistijnen verslagen konden worden?**
- 4. Wie zou God willen, dat ik bezocht, zoals Jonathan David in de grot bezocht?**
- 5. Wat voor liefde, en voor wie, roept God mij op om te ontwikkelen?**

KARAKTER ONTWIKKELEN

“De lankmoedige is beter dan de sterke; en die heerst over zijn geest, dan die een stad inneemt” (Spreuken 16:32).

“Geen vorm van ondeugd heeft een meer onheilbrengend effect op het karakter dan de menselijke hartstocht, die niet onder beheersing van de Heilige Geest is gebracht. Geen andere overwinning, die wij zouden kunnen maken, is zo waardevol als de overwinning over onszelf.” –*De Weg tot Gezondheid*, blz. 416.

Aanvullende studie: –*Patriarchen en Profeten*, blz. 604-610.

ZONDAG

24 januari

1. IN OVEREENSTEMMING MET GODS GEEST

A. Hoe hielp God David in Kehila en Maon, en wat is opmerkelijk aan Davids gebedsleven in deze moeilijke tijd? 1 Samuël 23:1-2, 5, 10-14, 26-28.

B. Wat gebeurde er, toen Saul de grot van Engedi binnenging? Vers 29; 24:1-6.

“Het legertje van David telde slechts zeshonderd man, terwijl Saul hem zocht met een leger van drieduizend man. In een verborgen spelonk wachtte de zoon van Isaï met zijn mannen op Gods aanwijzing, wat ze moesten doen. Toen Saul de bergen introk, week hij af en ging geheel alleen juist de spelonk binnen, waar David zich met zijn mannen verborgen had. Toen deze dit zagen, drongen ze er bij hun aanvoerder op aan, dat hij Saul zou doden. Het feit, dat de koning nu in hun macht was, zagen ze als een duidelijk bewijs van God Zelf, dat Hij hun vijand in hun handen had overgeleverd om hem te vernietigen. David werd in de verleiding gebracht de zaak in dit licht te bezien; maar zijn geweten sprak: ‘Raak niet de gezalfde des Heren aan’.

De mannen van David waren niet bereid Saul ongehinderd te laten gaan... (Zie 1 Samuël 24:4). Maar zijn geweten klaagde hem later aan, omdat hij het kleed van de koning had beschadigd.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 604.

2. GOED VOOR KWAAD TERUGGEVEN

- A. Wat kunnen wij leren van Davids daad van barmhartige zelfbeheersing jegens Saul? Spreuken 16:32; Romeinen 12:19-21.**

“Het gedrag van David tegenover Saul bevat een les. Op bevel van God was Saul tot koning over Israël gezalfd. Om zijn ongehoorzaamheid had God bepaald, dat het koninkrijk van hem genomen zou worden; en toch, hoe meelevend, hoffelijk en verdraagzaam was het gedrag van David tegenover hem!” –*De Weg tot Gezondheid, blz. 415.*

“Het gedrag van David maakte duidelijk, dat hij een Heerser had, aan wie hij gehoorzaamde. Hij kon niet toestaan, dat zijn natuurlijke hartstochten in hem de overhand hadden, want hij wist, dat degene, die zijn eigen geest beheerst, sterker is dan wie een stad inneemt. Als hij door menselijke gevoelens was geleid en beheerst, had hij kunnen redeneren, dat de Heere zijn vijand in zijn macht had gegeven, zodat hij hem kon doden en het bestuur van Israël overnemen. Sauls geest verkeerde in een dusdanige toestand, dat zijn gezag niet werd geëerbiedigd, en het volk werd ongodsdienstig en ontaardde. Toch beschermde het feit, dat Saul de door God gekozen koning was, zijn leven, want David diende God bewust, en wilde in geen enkel opzicht de gezalfde des Heeren kwaad doen.” –*Bijbelcommentaar, blz. 116.*

- B. Beschrijf, hoe David een beroep deed op het hart van Saul. 1 Samuël 24:7-15.**

-
- C. Wat moeten wij leren van Davids waarschuwing met betrekking tot Sauls ogenschijnlijk warme antwoord op zijn barmhartigheid? Verzen 16-22; Matthéüs 10:16.**

“Toen Saul de woorden van David vernam, voelde hij zich vernederd en moest wel de waarheid ervan toegeven. Hij was diep getroffen, toen hij beseftte, hoe volkomen hij in de macht was geweest van de man wiens leven hij gezocht had...”

Daar hij wist, hoe de koning in het verleden gehandeld had, stelde David geen vertrouwen in de beloften van Saul en verwachtte evenmin, dat zijn berouw lang zou standhouden. Toen Saul dus terugkeerde naar zijn huis, bleef David in het gebergte.

De vijandschap, die tegen Gods kinderen gekoesterd wordt door hen, die zich hebben overgegeven aan de macht van Satan, kan bij tijden veranderen in een gevoel van verzoening en vrede, maar blijkt niet altijd blijvend te zijn.” –*Patriarchen en Profeten, blz. 605.*

3. MEER TELEURSTELLINGEN

A. Wat gebeurde er in een tijd, dat Israël leiding en veiligheid het meest nodig leek te hebben? 1 Samuël 25:1 (eerste deel).

“Juist toen het volk door verdeeldheid werd geplaagd, en de kalme, Godvrezende raadgevingen van Samuel het meest nodig schenen te zijn, schonk God Zijn bejaarde dienstknecht rust. Het volk koesterde bitter zelfverwijt bij het zien op zijn rustplaats, en dacht eraan, hoe ze hem in hun verdwazing als leidsman verworpen hadden. Want zo nauw was hij met God verbonden geweest, dat het scheen, of hij geheel Israël aan Gods troon had gebracht. Samuel had hen onderwezen God lief te hebben en te gehoorzamen. Nu hij dood was, besepte het volk, dat ze overgelaten waren aan de genade van een koning, die zich met Satan had verbonden en die het volk zou scheiden van God.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 606.

“Toen het volk het leven van Saul vergeleek met dat van Samuel, zagen ze in, welk een vergissing ze hadden begaan, toen ze om een koning vroegen...

Nu had het volk het gevoel, dat God hen verlaten had. De koning was niet veel meer dan een waanzinnige. Het recht werd verdraaid, en orde maakte plaats voor verwarring.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 606.

B. Waarheen vluchtte David na de dood van Samuël, en wat speelde daar in zijn hart? Vers 1 (laatste deel); Psalm 120:1-2; 121:2, 7-8.

“Terwijl Saul nog rouwde over de dood van Samuel, zocht David een schuilplaats waar hij veiliger was. Hij vluchtte naar de woestijn Paran. Hier dichtte hij de honderd twintigste en honderd een en twintigste psalm.” – *Patriarchen en Profeten*, blz. 607.

C. Hoe werd Davids vriendelijke geest in Paran op de proef gesteld? 1 Samuël 25:4-12.

“David en zijn mannen waren als een schutsmuur geweest voor de herders en de kudden van Nabal; en nu werd deze rijke man verzocht om iets af te staan voor de noden van hen, die hem zulk een waardevolle dienst bewezen hadden. David en zijn mannen hadden zelf iets van de kudden kunnen nemen, maar dit hadden ze niet gedaan. Ze hadden zich eerlijk gedragen. Hun vriendelijkheid maakte echter geen indruk op Nabal.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 607-608.

4. EEN VERZACHTENDE INVLOED

A. Beschrijf Davids reactie op Nabals ondankbaarheid. 1 Samuël 25:13, 21-22.

“Hij gaf zijn mannen bevel zich gereed te maken voor de strijd, want hij had zich voorgenomen de man te straffen, die hem onthouden had, waarop hij recht had, en hem ook nog had beledigd. Deze impulsieve daad was meer in overeenstemming met de aard van Saul dan met die van David, maar de zoon van Isaï moest nog lessen van geduld leren in de school der beproeving.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 608.

B. Hoe reageerde Nabals vrouw, Abigaïl? Verzen 14-20.

C. Wat kunnen wij van Abigaïl leren, toen zij David ontmoette? Verzen 23-31.

“De godsvrucht van Abigaïl kwam als de geur van een bloem tot uiting in haar woorden en daden, zonder, dat ze zich dat bewust was. De Geest van Gods Zoon leefde in haar hart. Haar woorden vol vriendelijkheid en aangenaamheid hadden een hemelse invloed. David kwam daardoor tot andere gedachten, en hij beefde, als hij eraan dacht, wat de gevolgen van zijn overhaaste daad zouden zijn geweest. ‘Zalig de vredestitelers, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden’ (Matthéüs 5:9). Het ware te wensen, dat er meer waren als deze Israëlitische vrouw, die geprikkeld gevoels zouden stillen, overhaaste daden zouden verhinderen en een groot kwaad zouden tegengaan door kalme en verstandige woorden.

Een toegewijd christelijk leven verspreidt licht, troost en vrede. Het wordt gekenmerkt door zuiverheid, tact, eenvoud en bruikbaarheid. Het wordt geleid door die onzelfzuchtige liefde, die het leven heiligt. Het is vol van Christus en verspreidt licht, waar de drager ervan zich ook bevindt. Abigaïl was een verstandige raadgeefster. De drift van David werd gestild door haar invloed en spreken. Hij was overtuigd, dat hij een onverstandige beslissing had genomen en de macht over zijn zinnen had verloren.

Nederig aanvaardde hij de bestraffing, in overeenstemming met zijn eigen woorden: ‘Slaat een rechtvaardig mij, het is liefde, kastijdt hij mij, het is olie voor mijn hoofd’ (Psalm 141:5).” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 609-610.

5. DANKBAAR EEN BERISPING ONTVANGEN

- A. Verklaar de grote waardering van David voor de verzachtende geest van Abigaïl en de les erin voor ons. 1 Samuël 25:32-35.

“Er zijn velen die, wanneer ze bestraft worden, het prijzenwaardig vinden, als ze de bestraffing aanvaarden zonder hun geduld te verliezen. Maar hoe weinigen aanvaarden de bestraffing dankbaar en zegenen hen, die verhinderen, dat ze verder gaan op een verkeerde weg.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 610.

- B. Hoe groeide David in al deze ervaringen? Romeinen 5:3-5.

“David had een eed gezworen, dat Nabal en zijn huisgezin zouden omkomen; maar nu zag hij, dat het niet alleen verkeerd was om zo’n gelofte af te leggen, maar dat het ook verkeerd zou zijn om die te houden.” –*The Signs of the Times*, 26 oktober 1888.

- C. Welke volgende stap nam David, die niet juist was, hoewel de invloed van Abigaïl prachtige gevolgen had gehad, en waarom niet? 1 Samuël 25:38-44.

“Later nam David Abigaïl tot vrouw. Hij had reeds een vrouw, maar de gebruiken van de volken uit zijn tijd hadden zijn oordeel vertroebeld en zijn gedrag beïnvloed. Zelfs de grote en goede mannen hebben gedwaald door de gebruiken der wereld na te volgen. De bittere gevolgen van veelwijverij heeft David zijn hele leven ondervonden.”
–*Patriarchen en Profeten*, blz. 610.

VRIJDAG

29 januari

TERUGBLIK

1. Hoe heeft God mij vaak beschermd, zoals Hij David deed?
2. Wat weerhield David ervan Saul kwaad te doen, en hoe reageerde Saul?
3. Hoe vond de vroegtijdige dood van een profeet ook plaats in een tijd van
4. Wat moet ik leren van de keren, dat ik met iemand als Nabal te maken heb gehad?
5. Wat moet ik bedenken, als ik de volgende keer ergens voor terecht word gewezen?

Eerste Sabbatgaven voor Noord-Kivu, DRC

Noord-Kivu is een provincie van de Democratische Republiek Congo (DRC), in centraal Afrika. Gelegen aan het oostelijke uiteinde van de DRC grenst Noord-Kivu aan de Republieken Rwanda en Oeganda, en als zodanig wordt het geassocieerd met de SDARM Rwanda Unie Zending.

In 2006 kwamen broeders uit Rwanda naar Noord-Kivu, waar ze pamfletten verspreidden en Bijbelstudies gaven met uitstekende resultaten.

Een jaar later verenigde een groep van 156 zielen zich vreugdevol met de gemeente door de doop. Momenteel zijn er 750 gedoopte leden. In deze regio blijft het werk gestaag groeien.

Helaas waren onder degenen, die toetraden 14 leraren van andere denominaties, die vanwege hun geloof van hun kerk waren uitgesloten en automatisch hun baan verloren. Ze zijn thuis geweest en hebben het overleefd door te planten net genoeg om hun gezin te voeden. Onze kinderen hebben niet naar school kunnen gaan vanwege de Sabbat, een probleem dat 80% van onze jongeren treft.

De broeders zouden het kunnen redden om te overleven, maar vanwege de oorlogen, die in dit gebied voortdurend aan de gang zijn, kunnen zij hun huis niet lang op de zelfde plek houden. Zelfs als het seizoen aan breekt om zaden te planten, zijn de broeders gevlucht, wanneer troepen soldaten komen en alles weg nemen, wat in de grond groeit.

In het licht van dit alles, hebben we vier hectare grond gekocht voor de broeders om samen landbouw werk te doen en een basisschool en een kapel te bouwen. Door Gods voorzienigheid hebben we al leraren en studenten, die graag een opleiding willen volgen, terwijl ze toch Zijn principes hoog houden. Er wordt ons gezegd “scholen op te richten voor het onderwijs van onze kinderen, en de jongeren aan te sporen deze scholen te bezoeken. In onze onderwijsinstellingen moeten leraren zijn, die God vrezen en Zijn geboden onderhouden.” –Manuscript Releases 4, blz. 109. Daarom doen we een beroep op al onze broeders, zusters en vrienden over de hele wereld voor uw vriendelijke hulp. We bidden, dat God indruk op uw hart mag maken, zodat de donaties voor dit project overvloedig mogen zijn, dat de Heer verheerlijkt mag worden en de boodschap van verlossing naar alle stammen, volken en talen mag worden verspreid.

Wij willen u bij voorbaat danken voor uw genereuze bijdrage aan dit bouwproject.

–Uw broeders en zusters uit de noordelijke regio van Afrika

DAVID EN SAUL

“De Heere is mijn Licht en mijn Heil, voor wie zou ik vrezen? De Heere is mijn levenskracht, voor wie zou ik vervaard zijn?” (Psalm 27:1).

“Zij, die trouw zijn aan God, behoeven niet te vrezen voor de macht van mensen of de vijandschap van Satan.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 304.

Aanvullende studie: –*De Weg tot Gezondheid*, blz. 415-424.

ZONDAG

31 januari

1. IN DE WOESTIJN ZIF

A. Beschrijf Davids houding ten opzichte van zijn roofdier. 1 Samuël 26:2, 7-16.

“Wanneer Saul herhaaldelijk in zijn (Davids) macht werd gesteld en zijn volgelingen hem zouden hebben gedood, zou David het hun niet toestaan dat te doen, hoewel hij voortdurend bang was voor zijn eigen leven en door Saul als een wild beest werd achtervolgd.” –*Spiritual Gifts 4A*, blz. 91.

B. Waarom was Saul zo gevaarlijk, zelfs nu? Verzen 17-21.

“Het kan gebeuren, dat boze mensen berouw krijgen van de verkeerde dingen, die ze Gods dienstknechten hebben aangedaan, en overtuigd worden, dat ze verkeerd gehandeld hebben. Gods Geest strijdt met hen, en ze vernederen zich voor God en voor hen, die ze door hun invloed hebben geprobeerd te verdelgen, en hun houding jegens hen wijzigt zich. Maar zodra ze de deur weer openen voor inluisteringen van de boze, herleeft de vroegere twijfel; de oude vijandschap wakkert weer aan, en ze doen hetzelfde werk, waarover ze berouw hebben gehad en dat ze enige tijd hebben nagelaten. Weer spreken ze kwaad en beschuldigen en veroordelen op bittere wijze diegenen, voor wie ze ootmoedig hun schuld hebben erkend. Satan kan zulke mensen beter gebruiken dan voorheen, omdat ze tegen beter weten in handelen.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 605-606.

2. HET KWAAD VAN AFGUNST

- A. In hoeverre kon Sauls reactie op Davids barmhartigheid worden vertrouwd, en waarom? 1 Samuël 26:23-25; 27:1.**

“Dit tweede voorbeeld van Davids eerbied voor het leven van zijn vorst maakte een nog diepere indruk op de geest van Saul en bracht hem tot een ootmoediger schuldbekenenis. Hij was versteld en verslagen bij het zien van zulk een goedheid... Maar de zoon van Isaï had geen vertrouwen, dat de koning zo zou blijven denken.” – *Patriarchen en Profeten*, blz. 612.

“Hij (Saul) luisterde naar elke valse getuigenis, gaf begerig gehoor aan alles, wat afbreuk deed aan het karakter van David, in de hoop op een excuus te vinden voor zijn toenemende afgunst en haat jegens hem, die gezalfd was om koning over Israël te worden. Aan elk gerucht werd gehoor gegeven, onverschillig hoe inconsequent en in strijd met het vroegere karakter en de gewoonten van David.” – *Bijbelkommentaar*, blz. 113.

- B. Verklaar, hoe de afgunst, die het leven van Saul bedierf, tegenwoordig bij velen een veelvoorkomende oorzaak van ellende is. Spreuken 14:30 (laatste deel); 27:4.**

“Door afgunst voelde Saul zich ellendig en was het leven van zijn nederige onderdaan in gevaar. Hoeveel ellende heeft deze boze karaktertrek reeds teweeggebracht in onze wereld! ... Nijd is het gevolg van trots, en als het gekoesterd wordt, zal het leiden tot haat, en uiteindelijk tot moord. Satan openbaarde zijn eigen karakter door in Saul woede te wekken tegen iemand, die hem nooit iets had aangedaan.” – *Patriarchen en Profeten*, blz. 594.

“Afgunst en jaloezie zijn als twee zusters, die zich vermengen in hun werk. Afgunst zal een mens ertoe brengen het goede te verlangen, dat een ander bezit, en zal hem ertoe aanzetten om alle middelen te gebruiken, die in zijn macht liggen om het karakter en de reputatie van iemand, in wiens plaats hij wenst te zijn, naar beneden te halen en te beschadigen. Er worden onwaarheden, geruchten en lasterlijke berichten verspreid en alles, dat kan worden gebruikt, zal worden aangewend om de benijde man in een ongunstig daglicht te plaatsen voor de mensen. Jaloezie leidt ertoe, dat iemand een ander ervan verdenkt hem te beroven van voordeel en positie. Saul had zowel afgunst als jaloezie.” – *The Signs of the Times*, 2 november 1888.

3. SNEL BERGAFWAARTS GAAN

- A. Noem naast afgunst nog een ander kenmerk van Saul om te vermijden. Johannes 12:43.**
-

“Een grote fout in Sauls karakter was zijn verlangen om geprezen te worden. Deze karaktertrek beheerste zijn gedachten en daden. Alles werd gekenmerkt door zijn verlangen naar lof en zelfverheffing. Zijn gevoel voor goed en kwaad werd bepaald door de lage maatstaf van de toejuiching van het volk. Niemand is veilig, die zijn leven laat leiden door de lof van mensen, zonder eerst Gods goedkeuring te zoeken.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 593.

- B. Welk lot van het tragische leven van Saul moet ertoe leiden, dat elke God vreemde ziel de waarschuwing aanneemt? Spreuken 26:24-27.**
-

“De koning streed niet tegen de mens David, die hem niets had aangedaan. Hij streed tegen de Koning des hemels; want als Satan de kans krijgt het denken te beheersen, dat zich niet door Jahweh wil laten leiden, zal hij dit besturen overeenkomstig zijn wil, totdat de persoon, die op deze wijze in zijn macht is, een geschikt werktuig is om zijn plannen uit te voeren. De vijandschap van deze grote aanstichter van de zonde tegen Gods plannen is zo bitter, en zijn macht ten kwade is zo verschrikkelijk, dat als de mens zich los maakt van God, Satan hem beïnvloedt en zijn denken steeds meer aan zich ondergeschikt maakt, totdat hij de vreze Gods verwerpt. Alsook het respect van de mensen, zodat zij uitdagende, openlijke vijanden van God en Zijn volk worden.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 113.

- C. Hoe werkte de bitterheid, die in Saul werd gekoesterd, tegen zichzelf en beïnvloedde de hele natie? Psalm 52:3-6; Jesaja 3:12 (tweede helft).**
-

“Wat een voorbeeld gaf Saul aan zijn onderdanen door zijn wanhopige vervolging van David, die dit helemaal niet had uitgelokt! Welk een verslag liet hij achter op de bladzijden van de geschiedenis voor toekomstige generaties! Hij probeerde heel de macht van zijn koninkrijk te gebruiken ten behoeve van zijn haat, door een onschuldige na te jagen. Dit alles had een demoraliserende invloed op Israël.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 113.

4. DE OORSPRONG OPENBAREN

A. Wat is de echte bron van afgunst? Lukas 4:5-8; Matthéüs 27:17-18, 29-31.

“Christus’ verraad, berechting en kruisiging waren allemaal gepland door de gevallen vijand. Zijn haat, uitgeoefend in de dood van de Zoon van God, plaatste Satan, waar zijn ware duivelse karakter werd geopenbaard aan alle geschapen, verstandelijke wezens, die niet door de zonde waren gevallen.

De heilige engelen waren met afgrijzen vervuld, dat iemand, die van hen was geweest, zo ver kon vallen, dat hij in staat was tot dergelijke wreedheid.” –*The Spirit of Prophecy 3, blz. 183.*

B. Beschrijf de specifieke tactiek van de vijand tegen ons nu. Jakobus 3:14-16.

“Het is Satans werk om de geest te verleiden. Hij zal zijn sluwe suggesties insinueren en onzekerheid, twijfel, ongeloof en wantrouwen aanwakkeren jegens de woorden en daden van degene, die verantwoordelijkheden draagt en die probeert de geest van God in zijn werk uit te voeren. Het is het speciale doel van Satan om over en rondom de dienstknechten van Gods keuze moeilijkheden, verwarring en tegenstand uit te storten, zodat zij gehinderd zullen worden in hun werk en, indien mogelijk, ontmoedigd. Jaloezie, strijd en kwade vermoedens zullen in grote mate de allerbeste inspanningen tegenwerken, die Gods dienstknechten, aangesteld voor een speciaal werk, in staat zouden kunnen zijn om te doen.

Satans plan is om hen van hun taak te verdrijven door middel van agenten. Allen, die hij tot wantrouwen en achterdocht kan opwekken, zal hij als zijn instrumenten gebruiken. ... Er is in de aard van de mens, wanneer hij niet onder directe invloed van de Geest van God staat, een neiging tot afgunst, jaloezie en wreed wantrouwen, die, indien niet onderworpen, zullen leiden tot een verlangen om anderen te ondermijnen en af te breken, terwijl zelfzuchtige geesten zullen proberen zichzelf op te bouwen op hun ruïnes.” – *Testimonies 3, blz. 343.*

“Er staan ons gevaarlijke tijden te wachten. In de wereld nemen verwoesting en geweld toe. In de gemeente begint menselijke macht meer op de voorgrond te komen; zij, die gekozen zijn om vertrouwensposities te bekleden, menen, dat zij gerechtigd zijn om heerschappij te voeren.

Mannen, die de Heer roept om belangrijke posten binnen Zijn werk te bekleden, moeten nederige afhankelijkheid van Hem ontwikkelen. Zij mogen niet trachten te veel gezag te verkrijgen; want God heeft hen niet geroepen tot het uitoefenen van heerschappij, maar om met hun medewerkers plannen te maken en te overleggen. Iedere werker moet zich onderworpen voelen aan de vereisten en het onderricht van God.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 9, blz. 261.*

5. HOOP TIJDENS DE STORM

- A. Hoe kunnen wij ons laten inspireren, in tegenstelling tot Saul, door de houding van David in de woestijn, zelfs in zijn meest ontmoedigende tijd? Psalm 27:1-3; 59:1-4, 18.

“David schreef veel van de psalmen in de woestijn, waar hij naartoe moest vluchten voor veiligheid... Terwijl David daar door zware beproevingen en ontberingen ging, toonde hij een onwankelbaar vertrouwen in God, en was hij vooral vervuld met Zijn Geest, toen hij zijn liederen schreef, die zijn gevaren en bevrijdingen vermelden en lof en heerlijkheid toeschreef aan God, zijn barmhartige bewaarder. In deze psalmen wordt een geest van vurigheid, toewijding en heiligheid gezien.” –*The Spirit of Prophecy 1*, blz. 386-387.

- B. Welke hoop bemoedigde Davids hart in de grot, en hoe kan deze hoop ook in ons leven tot uiting komen? Psalm 142:1-8; 31:24-25.

“U hoeft u niet te verbazen, als alles op uw reis naar de hemel niet aangenaam is. ... Ga van dag tot dag voorwaarts, terwijl u het gebed van David bidt: ‘Mijn treden hielden Uw spoor, mijn schreden wankelden niet.’ Alle wegen in het leven zijn vol gevaren, maar we zijn veilig, als we volgen, waar de Meester is voorgegaan, terwijl we vertrouwen op Hem, Wiens stem we horen zeggen: ‘Volg Mij’.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 176-177.

VRIJDAG

5 februari

TERUGBLIK

1. Hoe kan ik een geest als die van David ontwikkelen tegenover hen, die mij misschien haten?
2. Waarin verschilt jaloezie van afgunst, en waarom moet ik beide vermijden?
3. Wat dreef Saul ertoe zijn toevlucht te nemen tot zo’n vastberadenheid om zijn rivaal te vernietigen?
4. Beschrijf, hoe Satan nu afgunst als wapen gebruikt tegen Gods volk.
5. Hoe heeft God mij vaak getroost, net zoals Hij deed bij David in de grot?

GEVAAR IN EEN TUSSENWEG ZOEKEN

“Ik vertrouw op God, ik zal niet vrezen; wat zou de mens mij doen” (Psalm 56:12).

“Zolang de ziel rust met een onwankelbaar vertrouwen in de deugd en de kracht der verzoening, zal ze standvastig staan als een rots voor het beginsel, en kunnen alle machten van Satan en zijn engelen haar niet van haar integriteit afhouden.” –*Testimonies* 4, blz. 357-358.

Aanvullende studie: –*Patriarchen en Profeten*, blz. 612-614, 630-636.

ZONDAG

7 februari

1. MET ACHIS TE GATH

A. Waarom was de manier, die David koos om zichzelf te bevrijden van de druk van Saul, in strijd met de wil van God? 1 Samuël 27:1-4.

“Davids mening, dat Saul ten slotte zou slagen in zijn moordlustige opzet, had geen grond in Gods raadsbesluit. Terwijl Saul plannen maakte om zijn ondergang te bewerken, was God bezig om het koninkrijk aan David te brengen. God werkt Zijn plannen uit, al zijn ze voor menselijke ogen niet na te gaan. Mensen kunnen Gods wegen niet begrijpen. En op het eerste gezicht zien ze de beproevingen en tegenslagen, die God over hen laat komen, als bewijzen, dat alles tegen hen is, en dat ze hierdoor ten onder zullen gaan. Zo zag David op de dingen, die hij kon waarnemen en verloor hij Gods beloften uit het oog. Hij betwijfelde, of hij ooit op de troon zou komen. Langdurige beproevingen hadden zijn geloof verzwakt en zijn geduld uitgeput.

De Here zond David niet naar de Filistijnen, de bitterste vijanden van Israël, om daar bescherming te vinden. Dit volk zou tot het laatst toe tegen Israël strijden, en toch was hij in tijden van nood naar hen gevlucht om hulp te vinden... God wilde, dat hij zijn banier hoog zou houden in het land van Juda, en gebrek aan geloof bracht hem ertoe deze post, waar zijn taak lag, te verlaten zonder dat God hem dit geboden had.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 612.

2. VERKEERDE PLAATS / VERKEERDE TOESPRAAK

- a. How was David received by Achish, and in what ways might we also be in danger of making the same mistake as David? 1 Samuel 27:5–7.**
-

“Door Davids ongelooft werd God oneer aangedaan. De Filistijnen hadden David meer gevreesd dan Saul en zijn leger; en door zich onder de hoede van de Filistijnen te plaatsen, openbaarde David hen de zwakheid van zijn volk. Hierdoor moedigde hij deze onverbiddelijke vijanden aan om Israël te verdrukken. David was gezalfd om het volk van God te beschermen. De Here wilde niet, dat Zijn dienstknecht goddelozen aanmoedigde door de zwakheid van Zijn volk te openbaren of te doen, alsof het belang van het volk hem niet ter harte ging. Meer nog, zijn broeders kregen de indruk, dat hij naar de heidenen was gegaan om hun goden te dienen. Hierdoor gaf hij aanleiding tot een verkeerde voorstelling van zijn motieven, waardoor velen een vooroordeel tegen hem koesterden. Hij deed juist datgene, wat Satan wilde. Want door een schuilplaats te zoeken bij de Filistijnen was David oorzaak, dat Gods vijanden zich verheugden. David gaf zijn geloof niet op en hield niet op Gods zaak te behartigen, maar hij gaf zijn vertrouwen prijs voor zijn persoonlijke veiligheid, en wierp daardoor een smet op het eerlijke en oprechte karakter, dat God vraagt van Zijn dienstknechten.

Door de koning der Filistijnen werd David vriendelijk ontvangen. Deze ontvangst was gedeeltelijk te danken aan het feit, dat de koning hem bewonderde en ten dele aan het feit, dat het zijn ijdelheid streefde, dat een Hebreër zijn bescherming zocht.” – *Patriarchen en Profeten*, blz. 612-613.

- B. Welk kwaad was het gevolg van Davids misleidende woorden? Verzen 8-12.**
-

“Terwijl hij in deze afgezonderde stad (Ziklag) woonde, streed David tegen de Gesurieten, de Gizurieten en de Amalekieten, en hij liet niemand in leven om dit bekend te maken in Gat. Als hij van de strijd terugkeerde, vertelde hij Achis, dat hij gestreden had tegen zijn eigen volk, de mannen van Juda. Door deze onjuiste voorstelling van zaken sterkte hij de hand der Filistijnen... David wist, dat het Gods bedoeling was, dat deze heidense stammen zouden uitgeroeid worden, en hij wist ook, dat hij dit werk moest doen. Maar hij volgde niet Gods weg, toen hij bedrieglijk handelde.” – *Patriarchen en Profeten*, blz. 613.

3. BEHOEFTE AAN GODS BEVRIJDING

- A. Hoe gleed David in diepere problemen? 1 Samuël 28:1-2. Welk gebed van hem toont, dat hij uiteindelijk van dergelijke fouten leerde? Psalm 141:3.**

“Het was helemaal niet de bedoeling van David om tegen zijn volk te strijden; maar hij wist niet zeker, wat hij moest doen, tot de omstandigheden het hem duidelijk zouden maken, waar zijn plicht lag. Ontwijkend gaf hij de koning een antwoord: ‘Goed, gij weet wel wat uw knecht doen moet’ (1 Samuël 28:2). Achis vatte deze woorden op als een belofte van hulp in de naderende strijd, en beloofde aan David grote eer te bewijzen en hem een vooraanstaande plaats te geven aan het hof der Filistijnen.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 614.

- B. Hoe verlost de Heer David, ondanks zijn fout, barmhartig uit zijn hachelijke situatie met Achis? 1 Samuël 29:1-5.**

“Het zou veel beter voor hem (David) zijn geweest, als hij een schuilplaats had gezocht in Gods sterke rotsvestingen dan samen te gaan met de vijanden van God en Zijn volk. Maar in Zijn grote barmhartigheid strafte de Here de dwaling van Zijn dienstknecht niet door hem over te laten aan zijn angst en benauwdheid. Want hoewel David Gods hand had losgelaten en van het pad der oprechtheid was afgedwaald, leefde toch diep in zijn hart het verlangen om God te dienen. Terwijl Satan en zijn legerscharen druk bezig waren om de vijanden van God en Israël te helpen in de strijd tegen een koning, die God had losgelaten, waren engelen van God aan het werk om David te redden uit het gevaar, waarin hij zichzelf had gestort. Hemelse boden brachten de Filistijnse vorsten, met de naderende strijd voor ogen, ertoe bezwaren in te brengen tegen de aanwezigheid van David en zijn manschappen in het leger.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 630.

- C. Beschrijf de houding van Achis, toen hij David naar huis stuurde. Verzen 6-11. Welke gevoelens moet dit bij David hebben gewekt?**

“Het antwoord van Achis moet een gevoel van schaamte en zelfverwijt in het hart van David hebben gewekt, toen hij bedacht, hoe onwaardig het bedrog, dat hij gebruikt had, was voor een dienstknecht des Heren.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 631.

4. DE ENIGE HOOP

- A. Hoe belangrijk is het, dat onze spraak zuiver is, vooral in deze laatste dagen, en hoe is dit alleen mogelijk? Openbaring 14:1, 5; Jakobus 4:8.**
-

“Houdt uw leven vrij zijn van oneerlijke praktijken.” –*Hoe Leid Ik Mijn Kind*, blz. 173.

- B. Beschrijf, wat David bemerkte terug in Ziklag. 1 Samuël 30:1-6 (eerste deel).**
-

“Weer werd David gestraft voor het gebrek aan geloof, dat hem ertoe gebracht had zich onder de Filistijnen te begeven. Hij zag nu hoe weinig veiligheid er te vinden is bij de vijanden van God en diens volk.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 632.

- C. Wat bepaalde David in dit uur van crisis? Vers 6 (laatste deel); Psalm 56:1-4, 11-13.**
-

“Hoe kon hij (David) verwachten, dat de God van Israël hem bescherming zou geven, terwijl hij zich had geplaatst bij de bitterste vijanden van zijn volk? ... Kon hij redelijkerwijs hopen zich te redden door asiel aan te vragen bij een volk, dat door God was aangewezen om te vernietigen?” –*The Signs of the Times*, 9 november 1888.

“Het zag ernaar uit, dat alle menselijke hulp David ontvallen was. Alles wat hem op aarde lief was, was hem ontnomen. Saul had hem uit zijn land verdreven; de Filistijnen hadden hem uit de legerplaats weggejaagd; de Amalekieten hadden zijn stad geplunderd; zijn vrouwen en kinderen waren gevangen genomen; en zijn eigen vrienden keerden zich nu tegen hem en bedreigden hem met de dood. In dit uur van uiterste verlegenheid zag David, in plaats van stil te staan bij deze moeilijkheden, tot God op om hulp. Hij ‘sterkte zich in de Here’ (1 Samuël 30:6). Hij overzag het verleden van zijn leven, dat zo rijk was aan gebeurtenissen. Wanneer had God hem ooit alleen gelaten? Zijn ziel werd verkwikt bij de gedachte aan de vele bewijzen van Gods zorg. De volgelingen van David maakten het voor zichzelf dubbel moeilijk door hun ontevredenheid en ongeduld; maar de man Gods, die veel meer reden voor droefheid had, gedroeg zich moedig. ‘Ten dage dat ik vrees, vertrouw ik op U’ (Psalm 56:4), was de taal van zijn hart. Hoewel hij geen uitweg ontdekte, zag God deze wel, en Hij zou hem onderrichten, wat hij moest doen.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 632.

5. ONZE VRIJGEVIGE VOORZIENER**A. Hoe eerde de Heer Davids gebed? 1 Samuël 30:7-9, 16-19.**

“Ze (de Amalekieten) hadden besloten de gevangenen te laten leven, om de eer van hun overwinning te vergroten door het grote aantal gevangenen, met de bedoeling hen later als slaven te verkopen. Daarmee deden ze, zonder het te weten, Gods plan in vervulling gaan, zodat de gevangenen ongedeerd bleven en weer terugkwamen bij hun echtgenoten en ouders.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 633.

B. Welke geestelijke les bevat Davids beslissing aangaande de ontvangen gulheid? Verzen 20-26; Johannes 4:36-38.

“De zelfzuchtigen en meest opzeglijken van de vierhonderd stelden voor om degenen, die niet aan de strijd hadden deelgenomen, geen aandeel te geven in de buit; het was voldoende, als ze hun vrouwen en kinderen terugkregen. Maar David was het hier niet mee eens. ... (Zie 1 Samuël 30:23-24). Zo werd de zaak geregeld, en nadien werd het een wet in Israël, dat allen, die deelgenomen hadden aan een krijgstocht, gelijk op zouden delen in de buit met hen, die daadwerkelijk aan de strijd hadden deelgenomen.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 634.

“Nu heeft God op Zijn grote oogstveld zaaiers en oogsters nodig. Laten degenen, die aan het werk gaan, sommigen om te zaaien en sommigen om te oogsten, bedenken, dat zij nooit de eer voor het welslagen van hun werk voor zichzelf mogen opeisen...

‘Hij, die maait, ontvangt loon, en vergadert vrucht ten eeuwigsten leven; opdat zich te samen verblijden, beiden, die zaait en die maait’ (Johannes 4:36). Lees deze woorden zorgvuldig. Bestudeer hun betekenis; want zij schetsen Gods plan.” –*Gospel Workers*, blz. 409.

VRIJDAG

12 februari

TERUGBLIK

1. Hoe kunnen wij voorkomen, dat wij de logica van David aannemen om naar Gath te gaan?
2. Verklaar de gevaren eigen in de wereldse stijl van diplomatie.
3. Denk na over manieren, waarop God oprechte zielen in moeilijkheden verlost.
4. Beschrijf de achtergrond van Psalm 56.
5. Wat zijn de beloningen van geestelijk zaaien en oogsten?

DE NEDERIGE VERHEVEN

“Want een ieder, die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden; en die zichzelf vernedert, zal verhoogd worden” (Lukas 14:11).

“Israël had een koning maar Gods hart. Hij, die geduldig op Gods heil had gewacht, zag nu de vervulling van Gods belofte.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 641.

Aanvullende studie: –*Patriarchen en Profeten*, blz. 615-629, 637-645.

ZONDAG

14 februari

1. KONINGSCHAP VERTEERD DOOR AFGUNST

A. Verklaar de gevolgen van het verwaarlozen van de leiderschapstaken van koning Saul, en de diepten van het kwaad, waarin hij zonk. 1 Samuël 28:1 (eerste deel), 5-7.

“Terwijl de koning en zijn raadslieden plannen maakten om David gevangen te nemen, werden de zaken van het volk op onjuiste wijze geleid en verwaarloosd... Door de bevelen van Satan op te volgen, verhaastte Saul zelf juist de gevolgen, die hij in onheilige ijver trachtte af te wenden.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 113.

“Hij (Saul) heeft God verlaten en uiteindelijk zoekt iemand, die een verbond met de dood en een overeenkomst met de hel heeft gesloten, naar kennis.” –*Spiritual Gifts 4A*, blz. 84.

B. Hoe weten wij, dat het een misleiding van Satan was, die de koning tot zijn ondergang verleidde? Verzen 8, 11, 13-20; Job 7:9.

“Het was niet Gods heilige profeet, die op de bezwering van de waarzegster opkwam. Samuel was niet in die verblijfsplaats van boze geesten. Deze bovennatuurlijke verschijning werd voortgebracht door de macht van Satan. Hij kon gemakkelijk de gedaante aannemen van Samuel, evenals hij zich voordeed als een engel des lichts, toen hij Christus verzocht in de woestijn.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 617.

2. DE TROON VRIJGEKOMEN

A. Wat doodde koning Saul uiteindelijk? 1 Samuël 31:1-6; 1 Kronieken 10:13-14.

“Gedurende zijn opstand was Saul geveleid en bedrogen door Satan. Het is de bedoeling van de verleider om de zonde te verkleinen, om het pad van de overtreder prettig en uitnodigend voor te stellen, om de geest te verblinden voor de waarschuwingen en dreigingen van God. Door zijn betoverende invloed had Satan Saul ertoe gebracht zich te rechtvaardigen, ondanks Samuels bestraffingen en waarschuwingen. Nu wendde hij zich echter tot hem in zijn wanhoop, hield hem de grootte van zijn zonde voor ogen en maakte hem wijs, dat er geen vergiffenis meer bestond voor hem, zodat hij tot wanhoop zou vervallen. Op geen andere wijze had hij meer succes kunnen hebben om hem zijn moed te ontnemen, zijn oordeel te verwarren, en hem tot zelfvernietiging te brengen...

Toen hij de geest der duisternis raadpleegde, had Saul zichzelf ten onder gebracht.”
–*Patriarchen en Profeten*, blz. 618-619.

“Saul wist, dat hij met deze laatste daad, toen hij de waarzegster van Endor raadpleegde, hij het laatste stukje doorsneed, dat hem met God verbond... De beker van zijn ongerechtigheid was vol.” –*Spiritual Gifts 4A*, blz. 85.

B. Welk duidelijk verbod geeft God tegen vermeende communicatie met de doden (magie)? Deuteronomium 18:10-12; Leviticus 20:27.

C. Wat moeten wij leren van de manier, waarop David op Sauls dood reageerde? 2 Samuël 1:4, 11-12, 17-21; Matthéüs 5:43-45.

“Davids verdriet over de dood van Saul was innig en oprecht, en openbaarde de adel van een edelmoedig karakter. Hij verheugde zich niet over de dood van zijn vijand. De hinderpaal, die tussen hem en de troon van Israël had gestaan, was uit de weg geruimd, maar dit verheugde hem niet. De dood had de herinnering aan Sauls wantrouwen en wreedheid uitgewist, en hij dacht nu slechts aan alles wat groots en edel was geweest. De naam van Saul was verbonden met die van Jonatan, wiens vriendschap zo trouw en belangeloos was geweest.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 635.

3. GOEDGUNSTIG JEGENS VIJANDEN

A. Vertel over Davids activiteiten na zijn rouwperiode. 2 Samuël 2:1-7.

B. Wie was Abner, en hoe veroorzaakte hij David problemen? Verzen 8-11.

“De omstandigheden hadden het ware karakter van Abner gevormd, en lieten zien, dat hij eerzuchtig en beginselloos was. Hij was nauw verbonden geweest met Saul, en de geest van de koning had hem beïnvloed om de man, die door God was uitverkoren, te verachten. Zijn haat was groter geworden door het scherpe verwijt, dat David hem eertijds had gedaan, omdat hij lag te slapen toen de waterkruik en de speer, die bij de koning stonden, weggenomen werden... (Zie 1 Samuël 26:15-16). Dit verwijt had bij hem kwaad bloed gezet, en hij had zich voorgenomen zich te wreken en verdeeldheid te brengen in Israël, om daardoor zichzelf te dienen.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 638.

C. Hoe was de troon gevestigd, en hoe raakte David de harten van Israël door zijn edelmoedigheid jegens een ander, die een vijand was geweest? Hoofdstuk 3:1, 30-37.

“Davids edelmoedige erkenning van de man, die zijn bittere vijand was geweest, won het vertrouwen en de bewondering van heel Israël...”

Hardnekkig had hij (Abner) weerstand geboden aan de koning, die door God was uitverkoren, in de hoop dat hij zelf die eer zou verkrijgen... Als hij in zijn voornemen geslaagd was, zouden zijn gaven en eerzucht, zijn grote invloed en gebrek aan godsvrucht de troon van David, de vrede en voorspoed van het volk in groot gevaar hebben gebracht.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 640.

D. Hoe reageerde David op de daden van sommigen, die zijn gunst wilden winnen door Sauls zoon Isboseth, zijn potentiële rivaal, te doden? Hoofdstuk 4:5-6, 9-12.

“Maar David, die door God Zelf op de troon was geplaatst en die door God was verlost van al zijn vijanden, wilde zijn macht niet gronden met behulp van verraad.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 640.

4. GELEERDE LESSEN

- A. Hoe ontving David, door het karakter dat hij had ontwikkeld, de steun van heel Israël? 2 Samuël 5:1-5, 10; Lukas 14:11 (laatste deel).**
-

“Op deze wijze werd door Gods voorzienigheid voor hem (David) de weg naar de troon geopend. Hij behoefde zijn eigen eerzucht niet te strelen, want hij had de eer, waartoe hij gekomen was, niet gezocht.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 641.

“Zijn (Davids) vastberadenheid, nederigheid, liefde voor gerechtigheid en besluitvaardig karakter, kwalificeerden hem om de hoge doeleinden van God uit te voeren...

Zijn godsdienstige karakter was oprecht en vurig. Omdat David aldus trouw was aan God en deze verheven karaktertrekken bezat, noemt God hem een man naar Zijn eigen hart.” –*Spiritual Gifts 4A*, blz. 85-86.

- B. Hoe was David van plan Gods almacht te erkennen? 2 Samuël 6:1-2.**
-

- C. Wat gebeurde er met Uza en waarom? Verzen 3-7; Numeri 4:15; 7:6-9.**
-

“Het lot, dat Uzza trof, was een oordeel van God over het schenden van een duidelijk gebod. Door Mozes had God speciale aanwijzingen gegeven betreffende het vervoer van de ark... Gods gebod werd dus op duidelijke en niet te verontschuldigen wijze overtreden, toen de ark uit Kirjat-Jearim werd gehaald...

Uzza was daarboven schuldig aan vermetelheid. Overtreding van Gods wet had het besef van de heiligheid ervan doen afnemen, en met onbeleden zonden op zich had hij het gewaagd, ondanks Gods verbod, het symbool van Gods tegenwoordigheid aan te raken. God kan geen gedeeltelijke gehoorzaamheid aanvaarden, en stelt geen prijs op een lichtzinnige houding ten opzichte van Zijn geboden. Door het oordeel over Uzza wilde Hij geheel Israël duidelijk maken, hoe belangrijk het is nauwlettend acht te slaan op Zijn eisen. Op deze wijze kon de dood van deze ene man het hele volk tot inkeer brengen en de noodzaak om een oordeel te zenden, afwenden.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 644-645.

5. AANMATIGING VERMIJDEN

- A. Welke waarschuwingen moeten wij in acht nemen tegen de moedige en trotse menselijke neiging tot verschillende vormen van aanmatiging? Handelingen 17:30-31; Jakobus 4:17.**

“David en het volk waren samengekomen voor een heilige taak, en dit hadden ze met een blij en gewillig hart gedaan. Maar de Here kon hun dienst niet aanvaarden, omdat deze niet overeenstemde met Zijn aanwijzingen. De Filistijnen, die Gods wet niet kenden, hadden de ark op een wagen geplaatst, toen ze haar terugzonden naar Israël, en de Here had dit aanvaard. Maar de Israëlieten hadden nauwkeurige voorschriften van God in dit opzicht, en nalatigheid in de uitvoering ervan was een oneer voor God.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 644.

“Het is niet voldoende, als iemand doet, wat hij juist acht, of wat de predikant als juist beschouwt. De redding van zijn ziel staat op het spel en hij moet de Bijbel zelf onderzoeken.” –*De Grote Strijd*, blz. 553.

“De Heer heeft geen van Zijn menselijke agenten geplaatst onder het bevel en de leiding van degenen, die zelf maar dwalende stervelingen zijn... Hij (God) zal degenen oordelen, die deze autoriteit op zich nemen. Zij hebben een beetje dezelfde geest, die Uza ertoe bracht zijn hand op de ark te leggen om hem te steunen, alsof God niet in staat was om voor Zijn heilige symbolen te zorgen. Veel minder van de kracht en het gezag van de mens moet worden uitgeoefend ten aanzien van Gods menselijke agenten. Broeders en zusters, laat God beslissen.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 347-348.

“God beheert Zijn eigen werk, en wee de mens, die zijn hand legt aan de ark van God.” –*Manuscript Releases 16*, blz. 114.

VRIJDAG

19 februari

TERUGBLIK

1. Schets de ondergang van koning Saul.
2. Hoe kan ik meer op David gaan lijken, toen hij het nieuws van Sauls dood hoorde?
3. Hoe kan ik meer op David gaan lijken in zijn relatie tot Abner en Isboseth?
4. Waardoor zou ik in geestelijk gevaar kunnen komen zoals Uza?
5. Noem enkele manieren, waarop ik nu schuldig zou kunnen zijn aan de zonde van Uza.

GROEIEN IN GODS WIJSHEID

“De vreze des Heeren is het beginsel der wijsheid, en de wetenschap der heiligen is verstand” (Spreuken 9:10).

“Hij (David) leerde, dat hij alleen door Gods kracht tot de troon zou kunnen komen; alleen in Zijn wijsheid kon hij met wijsheid regeren.” –*Karaktervorming*, blz. 152.

Aanvullende studie: –*Patriarchen en Profeten*, blz. 644-650.

ZONDAG

21 februari

1. ONTZAG HEBBEN VOOR HET HEILIGE

- A. Wat leerde David, zoals een ieder van ons moet, over de heiligheid van Gods wet, nadat Uza was gedood voor het aanraken van de ark? 2 Samuël 6:8-10. Hoe en waarom werd Obed-Edom beloond? Vers 11; Spreuken 9:10.**

“David was verbaasd en opgeschrikt, en vroeg zich af of God rechtvaardig was. Hij had ernaar gestreefd de ark te eren als symbool van Gods tegenwoordigheid. Waarom was dan dat vreselijk oordeel gekomen om deze vreugdevolle gelegenheid te veranderen in een toneel van droefheid en rouw? ...

Met het gevoel, dat zijn hart niet recht was voor God, was David bij het zien van Uzza's dood bang geworden voor de ark en had gevreesd, dat een of andere zonde van hem Gods oordelen over hem zou brengen. Maar Obed-Edom verwelkomde het heilig symbool als bewijs van Gods zegen op de gehoorzamen, hoewel hij zich verheugde met beving. De aandacht van geheel Israël was nu gericht op de Gattiet en diens gezin. Allen wachtten af hoe het hem zou gaan... (Zie 2 Samuël 6:11).

Op David had Gods bestraffing de gewenste uitwerking. Hij besepte als nooit te voren de heiligheid van Gods wet en de noodzaak van strikte gehoorzaamheid...

Nu droeg hij zorg, dat Gods aanwijzingen nauwkeurig werden uitgevoerd.” – *Patriarchen en Profeten*, blz. 644-645.

2. EEN TWEEDE POGING

A. Wat moeten wij leren van de manier, waarop David nu meer gehoorzame zorg en eerbied betoonde bij het vervoeren van de ark? 2 Samuël 6:12-13; Jesaja 52:11.

“Hij (David) besloot opnieuw de ark te verplaatsen, en nu droeg hij zorg, dat Gods aanwijzingen nauwkeurig werden uitgevoerd. Weer werden de voornaamsten in het land bijeengeroepen, en een grote menigte verzamelde zich bij het huis van de Gattiet. Eerbiedig werd de ark nu geplaatst op de schouders van mannen, die door God waren aangewezen; de menigte schaarde zich achter de ark, en met bevende harten zette de lange stoet zich in beweging. Na zes passen werd er halt geblazen. Op bevel van David werden runderen en kalveren geofferd.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 645.

“Mannen en vrouwen kunnen dan wel goed onderlegd zijn in de Bijbel en de Schrift even goed kennen, als de Israëlieten vertrouwd waren met de ark, toch zal hun werk geen succes hebben, als hun hart niet recht is voor God. Zij zijn zich niet volkomen bewust van de verplichtingen van de Wet van God, en beseffen niet de heilige aard van de Waarheid, die ze onderrichten. De opdracht luidt: ‘Reinigt u, gij die de vaten des Heeren draagt’ (Jesaja 52:11).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 77.

B. Beschrijf de manier, waarop David de plechtige processietoet leidde, en hoe hij zich bij deze gelegenheid kleepte. 2 Samuël 6:14.

“De koning had zijn koninklijk gewaad afgelegd en zich gekleed in een eenvoudige linnen efod, zoals ook de priesters droegen. Hierdoor wilde hij niet te kennen geven, dat hij aanspraak maakte op de rechten van een priester, want de efod werd ook gedragen door anderen dan de priesters. Maar bij deze gelegenheid wilde hij voor het oog van God gelijk zijn aan zijn onderdanen. Op die dag moest de Here geëerd worden. Alleen Hij had recht op aanbidding.

Weer zette de lange stoet zich in beweging, en de muziek van harp en fluit, trompet en cymbaal weerklonk, begeleid door het gezang van vele stemmen. En David danste voor de Here vol blijdschap op de maat van het gezang.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 645.

3. EERBIEDIGE VREUGDE

- A. Wat moeten wij beseffen over Davids ‘dansen’? 2 Samuël 6:14 (eerste deel); 1 Thesalonicensen 5:5.**

“Het gezang van David, in eerbiedige vreugde voor God, wordt door genotzoekers aangehaald als rechtvaardiging van de moderne dans, maar hierin schuilt geen enkel bewijs. Onze hedendaagse dans is verbonden met dwaasheid en genotzucht. Gezondheid en zeden worden opgeofferd aan genot. Door de gasten van de balzaal wordt God niet geëerd; bidden en lofzangen zouden hier niet op hun plaats zijn. Deze maatstaf moet doorslaggevend zijn. Vermaken, die ertoe leiden, dat liefde voor heilige zaken wordt verzwakt en onze blijdschap in het dienen van God vermindert, moeten niet door christenen worden gedeeld. Het dansen en de muziek tot eer van God bij het vervoeren van de ark hadden niet de minste overeenkomsten met de losbandigheid van de moderne dans. Het een is bedoeld om God en Zijn heilige naam te verheffen. Het ander is een uitvinding van Satan om de mens ertoe te brengen God te vergeten en Hem oneer aan te doen.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 645-647.

- B. Beschrijf het koor, de processie en de ceremonie, die gepaard gingen bij de intocht van de heilige ark door de poorten van Jeruzalem, en het bewijs van Davids genereuze gastvrijheid. Psalm 24:7-10; 2 Samuël 6:17-19.**

“Toen werden de poorten wijd opengedaan, de stoet ging binnen, en eerbiedig werd de ark geplaatst in de tent, die daarvoor gereed was gemaakt. Voor het heiligdom waren altaren opgericht om daarop te offeren; de rook van zoenoffers en brandoffers, en de wolken wierook stegen met de lof en aanbidding van Israël omhoog naar de hemel. Toen de dienst geëindigd was, sprak de koning zelf de zegen uit over zijn volk. Daarna liet hij met koninklijke milddadigheid geschenken van brood en wijn verdelen onder het volk.

Alle stammen waren tegenwoordig geweest bij deze dienst, de viering van de heiligste gebeurtenis, die tot dusver de regering van David had gekenmerkt. De Geest van goddelijke inspiratie rustte op de koning, en toen de stralen van de ondergaande zon de tabernakel verlichtten, verhief zijn hart zich in dank tot God, dat het gezegend symbool van Zijn tegenwoordigheid zo dicht bij de troon van Israël was.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 647.

4. TROTS TEGENOVER VROOMHEID

- A. Toen Sauls dochter Michal zag, dat David alle eer aan God schonk in plaats van het voor zichzelf als koning op te eisen, welke erfelijke eigenschap werd toen teweeggebracht, en hoe berispte God haar bitterheid? 2 Samuël 6:16, 20-23.**
-

“De waardigheid en trots van de dochter van koning Saul was geschokt, dat koning David zijn koninklijke klederen terzijde legde bij zijn koninklijke scepter, en gekleed ging met de eenvoudige linnen kledingstukken, die de priester droeg. Zij dacht, dat hij zichzelf enorm oenteerde tegenover het volk van Israël. Maar God eerde David in de ogen van heel Israël door Zijn Geest op hem te laten blijven.” –*Spiritual Gifts 4A, blz. 112-113.*

- B. Waarmee wordt Davids heilige ceremonie door de ark tot het hart van de natie te brengen, vergeleken? Openbaring 14:12-13; Daniël 12:2.**
-

“David vernederde zich, maar God verhoogde hem. Hij zong op een bevlogen manier, speelde op de harp en produceerde de meest bekorende muziek. Hij voelde in geringe mate die heilige vreugde, die alle heiligen zullen ervaren door de stem van God, wanneer hun gevangenschap wordt gekeerd, en God een vredesverbond maakt met allen, die Zijn geboden hebben onderhouden.” –*Spiritual Gifts 4A, blz. 113.*

“(Zie Daniël 12:2) Alle doden, die tijdens hun leven geloofden in de boodschap van de derde engel, verrijzen met een verheerlijkt lichaam uit het graf om Gods vredesverbond met hen, die Zijn wet hebben onderhouden, te horen verkondigen.” –*De Grote Strijd, blz. 588.*

- C. Nadat de ark op zijn plaats was, werd de troon van David bevestigd en kreeg de koning rust van zijn vijanden. Wat was zijn grote streven? 2 Samuël 7:1-3.**
-

- D. Hoe beantwoordde de Heer Davids verlangen en waarom? Verzen 4-5, 12-13; 1 Kronieken 22:7-10.**
-

5. EEN DROOM AAN EEN ANDER GEGEVEN**A. Hoe antwoordde David op Gods beslissing? 2 Samuël 7:18-22.**

“David wist, dat het voor zijn regering een eer zou zijn geweest het werk, dat hij zich in zijn hart had voorgenomen, te volbrengen, maar hij legde zich gewillig neer bij Gods besluit. Deze dankbare onderwerping ziet men zelfs bij christenen niet vaak. Hoe dikwijls koesteren degenen, die voorbij de middelbare leeftijd zijn, de hoop belangrijk werk te doen, waarop ze hun hart hebben gezet, hoewel ze daartoe niet geschikt zijn! Het is mogelijk, dat God tot hen spreekt, zoals Hij dat deed tot David, dat het werk, wat ze zo graag willen doen, niet voor hen bestemd is. Zij kunnen helpen voorbereidingen te treffen, zodat iemand anders het kan doen. Maar in plaats van zich dankbaar bij Gods bevel neer te leggen, voelen velen zich in hun eer aangetast en gepasseerd. Ze menen dan dat, als ze niet mogen doen, wat ze graag willen, ze beter niets kunnen doen. Velen klemmen zich krampachtig vast aan verantwoordelijkheden, die ze niet kunnen dragen, en trachten vergeefs een werk tot stand te brengen, waartoe ze niet in staat zijn, terwijl datgene, wat ze hadden kunnen doen, wordt nagelaten.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 649-650.

B. Wat moeten wij begrijpen als God onze wensen afwijst? Jesaja 55:8-9.

“Onze plannen zijn niet altijd Gods plannen. Hij kan zien, wat het beste is voor ons én voor Zijn zaak, als Hij onze beste bedoelingen weigert, zoals Hij deed in het geval van David...”

In Zijn liefdevolle zorg en belangstelling voor ons zal Hij, die ons beter kent dan wij onszelf begrijpen, weigeren ons iets toe te staan, waarin wij zoeken onze eigen eierzucht te bevredigen.” –*De Weg tot Gezondheid*, blz. 406.

VRIJDAG

26 februari

TERUGBLIK

1. Hoe kan God in Zijn Woord proberen mij naar een hoger niveau te brengen?
2. Zou God mij een tweede kans geven om dingen beter te doen dan voorheen?
3. Welk hoofdkenmerk valt ons op bij het vervoeren van de ark?
4. Hoe is het brengen van de ark gelijk aan de speciale ervaring in Daniël?
5. Hoe kan ik Gods roeping veronachtzamen, terwijl ik druk op iets anders hoop?

Eerste Sabbatgaven voor het Wereld Rampenfonds

‘En er zullen grote aardbevingen wezen in verscheidene plaatsen, en hongersnoden, en pestilentiën; ... En op de aarde benauwdheid der volken met twijfelmoedigheid, als de zee en watergolven groot geluid zullen geven’ (Lukas 21:11,25).

Moeten we ook de orkanen, cyclonen, tsunami's, tornado's, aardbevingen, hongersnoden en pestilenties in dit decennium noemen? Rampen kosten veel levens. Tienduizenden sterfgevallen vinden doorgaans plaats, voor- dat er zelfs maar een voedsel te kort wordt gemeld door de belangrijke nieuws bronnen, meer dan 3.000 door koude, 2.000 door droogte, enz. Toch voelt het hart van oneindige liefde van onze Vader dit allemaal.

“Het is voor mensen heel natuurlijk om te menen, dat grote rampen een duidelijke aanwijzing zijn van grove misdaden en enorme zonden; maar mensen maken vaak een vergissing, als ze op deze wijze het karakter afmeten. We leven niet in een tijd van vergeldend oordeel. Goed en kwaad zijn vermengd, en allen worden door rampen getroffen. Soms overschrijden mensen de grens van Gods beschermende zorg en dan oefent Satan zijn macht over hen uit, terwijl God niet tussenbeide komt. Job werd zwaar beproefd en zijn vrienden probeerden hem te doen erkennen, dat zijn lijden het gevolg was van de zonde, waardoor hij zich onder Gods vonnis bevond. Zij stelden zijn geval voor als dat van een groot zondaar, maar de Here bestrafte hen, omdat ze Zijn getrouwe dienstknecht veroordeelden.” –Bijbelcommentaar, blz. 172.

Hoe zit het met de zielen, die lijden onder al deze rampen? Inderdaad de onschuldigen lijden vaak met de schuldigen. Huizen worden verwoest, gewassen vernietigd, levens worden aangetast. Wat is onze plicht?

“Een lijdende naaste niet helpen is een schending van de wet van God... We moeten zorgen voor elk geval van lijden en onszelf beschouwen als Gods werktuigen om de nood tot het uiterste van ons vermogen verlichten. We moeten goed doen aan alle mensen, en vooral aan hen, die tot huisgenoten van het geloof behoren.” –Sons en Daughters of God, blz. 52.

“God zal zeker degenen oordelen, die hun verworven bezit verwaarlozen, die de lijdenden laten omkomen, wanneer het in hun macht is hen verlichting te bieden.” –The Review and Herald, 10 december 1895.

Laten we alstublieft allemaal ons uiterste best doen, wanneer de Eerste Sabbatgaven voor het Wereld Rampenfonds worden ingezameld, wetende dat door het dienen van Gods lijdenden, we Hem dienen.

–De Welfare Afdeling van de Generale Conferentie

GEHEIMEN VAN SUCCES

“Voorzeker, Zijn heil is nabij degenen, die Hem vrezen, opdat in ons land eer wone” (Psalm 85:10).

“Eerbied voor Gods wet gaf Israël kracht gedurende de regering van David.” –*Profeten en Koningen*, blz. 282.

Aanvullende studie: –*Patriarchen en Profeten*, blz. 650-653.

ZONDAG

28 februari

1. EEN BELOFTEHOUDER

- A. Geef een voorbeeld, dat Davids trouw en rechtvaardigheid toont. 2 Samuël 8:15; 9:1-6.**

“Men vertelde hem (David), dat een zoon van Jonatan nog leefde, Mefiboset, die verlamd was vanaf zijn jeugd. Ten tijde van Sauls nederlaag voor de Filistijnen te Jizreël had zijn verzorgster hem tijdens de vlucht laten vallen, zodat hij voor zijn hele leven kreupel was geworden. David liet de jonge man naar het hof halen en ontving hem vriendelijk.”

–*Patriarchen en Profeten*, blz. 650.

- B. Welke zendingsles kunnen wij leren van de manier, waarop David het hart van deze sceptische kleinzoon van Saul wist te raken? 2 Samuël 9:7-13.**

“Door geruchten van Davids vijanden was Mefiboset in het begin bevooroordeeld geweest tegen David. Hij zag hem als een indringer. Maar de edelmoedigheid en de vriendelijke ontvangst van de vorst wonnen het hart van de jonge man.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 650.

“Houd u vol tedere, medelijdende liefde bezig met de moedelozen en hulpelozen. Geef hun uw moed, uw hoop, uw kracht. Dwing hen door uw liefde om te komen.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 140.

2. ERNSTIG VERKEERD BEGREPEN

- A. Hoe begreep Hanun, de koning van de Ammonieten, Davids gebaar van oprechte eerlijke vriendelijkheid totaal verkeerd ? 2 Samuël 10:1-4.**
-

“Ze (de Ammonieten) konden zich niet voorstellen, dat Davids boodschap door een geest van edelmoedigheid was ingegeven. Als Satan de geest van de mens beheerst, zal hij nijd en verdachtmaking opwekken, waardoor de beste bedoelingen in een verkeerd daglicht worden geplaatst. Chanun luisterde naar zijn raadgevers, beschouwde de boden van David als verspieters, en overlaadde hen met spot en beledigingen.

De Ammonieten hadden hun boze voornemens, die in hun harten leefden, ongehinderd kunnen uitvoeren, zodat David hun ware aard zou ontdekken. God wilde niet dat Israël een verbond zou aangaan met dit verraderlijke heidense volk.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 651.

- B. Wat was Hanuns onmiddellijke daad, toen hij de mogelijke gevolgen beseftte van de belediging, die hij Israël had aangedaan? 1 Kronieken 19:6-7.**
-

“De Ammonieten, die wisten, dat de belediging zeker door Israël zou worden gewroken, troffen voorbereidingen voor de strijd. (Zie 1 Kronieken 19:6-7)...

Het was inderdaad een geweldige strijdmacht. De inwoners van het gebied tussen de Eufraat en de Middellandse Zee hadden zich verbonden met de Ammonieten. Het noorden en oosten van Kanaän was omringd door gewapende vijanden, samengekomen om het rijk van Israël te verpletteren.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 651-652.

- C. Wat verklaarde Joab om zijn volk te bemoedigen? Verzen 8, 13. Hoe inspireerde en verbaasde David hen ook? 2 Samuël 10:17-19.**
-

“David, die begreep hoeveel afhing van de uitkomst van deze strijd, trok zelf mee ten strijde, en bracht met Gods hulp de verbonden vijand zulk een geweldige nederlaag toe, dat de Syriërs van de Libanon tot de Eufraat niet alleen de strijd opgaven, maar schatplichtig werden aan Israël. Tegen de Ammonieten zette David de strijd met kracht voort, tot de vestingen vielen en het gehele gebied in bezit kwam van Israël.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 652.

3. BEVRIJDING EN DANK

- A. Hoe kunnen wij, hoewel de wapens van onze oorlogvoering tegenwoordig niet vleselijk zijn, kracht krijgen door na te denken over de uitkomst van Davids strijd tegen de Ammonieten? 1 Samuël 2:30 (tweede deel); 1 Johannes 5:4-5.**
-

“De gevaren, die het volk met vernietiging hadden bedreigd, bleken door Gods voorzienigheid juist de middelen te zijn, waardoor het land tot ongekende grootheid kwam...

Het rijk van Israël was nu zo uitgestrekt, als God aan Abraham had verzekerd en later had herhaald aan Mozes: ‘Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven, van de rivier van Egypte tot de grote rivier, de rivier van Eufraat’ (Genesis 15:18). Israël was een machtig volk geworden, geëerbiedigd en gevreesd door de omliggende volken. In zijn eigen rijk was Davids macht heel groot geworden. Hij bezat als weinig vorsten uit de geschiedenis de liefde en trouw van het volk. Hij had God geëerd, en nu eerde God hem.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 652, 653.

- B. Wat zag David tijdens zijn bevrijdingen? Psalm 18:21-23, 36, 47-51; 44:5-9.**
-

- C. Welke verheugende mogelijkheden werden aan Israël gegeven in deze periode, en waarom? Psalm 85:7-10; Spreuken 14:34.**
-

“Tijdens het bestuur van David en Salomo werd Israël machtig onder de volken, en had tal van gelegenheden om een machtige invloed uit te oefenen ten gunste van waarheid en recht. De naam van Jehova was verheven en geëerd, en het doel, waarvoor de Israëlieten in het beloofde land waren geplaatst, scheen in vervulling te gaan. Scheidsmuren werden afgebroken, en zoekers naar waarheid in de landen der heidenen keerden voldaan huiswaarts. Bekeringsen vonden plaats, en Gods kerk op aarde breidde zich uit en was voorspoedig...

David wist, dat Gods plannen met Israël alleen in vervulling konden gaan, als heersers en volk voortdurend op hun hoede zouden zijn en beantwoorden zouden aan de maatstaf, die hun werd voorgehouden.” –*Profeten en Koningen*, blz. 14.

4. GEVAAR LIGT OP DE LOER...

- A. Hoe was een schijnbaar kleine zonde in Davids leven geslopen, die de weg effende voor ergere verleidingen? 1 Johannes 2:15-16; Spreuken 5:18-19.**
-

“Hij (David) verafschuwde afgoderij en weerhield ijverig het volk Israël ervan door de omringende volken tot afgoderij te worden verleid. Hij was zeer geliefd en geëerd door zijn volk.

Hij overwon vaak en zegevierde. Hij nam toe in rijkdom en grootheid. Maar zijn voorspoed had een invloed om hem van God af te leiden. Zijn verleidingen waren talrijk en sterk. Ten slotte verviel hij in de gangbare praktijk van andere koningen om hem heen, om meerdere vrouwen te hebben, en zijn leven werd doordrenkt door de slechte gevolgen van polygamie. Zijn eerste fout was het nemen van meer dan één vrouw, waardoor hij afwijkt van Gods wijze regeling. Dit vertrek van het goede maakte de weg vrij voor grotere fouten. De koninklijke afgodische volken beschouwden het als een aanvulling op hun eer en waardigheid om veel vrouwen te hebben, en David beschouwde het als een eer voor zijn troon om meerdere vrouwen te bezitten. Maar hij moest het ellendige kwaad van een dergelijke handelwijze inzien door de ongelukkige tweedracht, rivaliteit en jaloezie onder zijn talrijke vrouwen en kinderen.” –*Spiritual Gifts 4A, blz. 86.*

- B. Welke onzichtbare vijand achtervolgde David, net als bij een ieder van ons? Efeze 6:12. Wat is onze enige verdediging? Vers 13; 1 Petrus 5:8-9; 4:7.**
-

“Maar te midden van voorspoed schuilt gevaar. Tijdens zijn grootste voorspoed, naar de mens gerekend, bevond David zich in het grootste gevaar en leed hij zijn schandelijkste nederlaag.” –*Patriarchen en Profeten, blz. 653.*

“In elke ziel strijden twee machten ernstig voor de overwinning. Ongeloof begeleidt zijn krachten, geleid door Satan, om ons af te snijden van de Bron van onze kracht. Het geloof begeleidt zijn krachten, geleid door Christus, de auteur en voleinder van ons geloof. Uur na uur, in het zicht van het hemelse universum, gaat de strijd verder. Dit is een gevecht van hand tot hand, en de grote vraag is: wie zal de overhand verkrijgen? Deze vraag moet een ieder voor zichzelf beslissen. In deze oorlog moet iedereen een rol spelen, aan de ene of de andere kant vechten. Van de strijd is er geen bevrijding... Wij worden aangespoord om ons op deze strijd voor te bereiden.” –*Sons and Daughters of God, blz. 328.*

5. EEN INDIVIDUEEL WERK**A. Hoe alleen kunnen wij in de strijd tegen de vijand overwinnen? Jakobus 4:7-8.**

“Het werk van elke ziel is om de vijand te weerstaan in de kracht en macht van de Heere Jezus Christus, en de belofte is, dat de duivel van ons zal vluchten. Maar laten allen beseffen, dat zij in gevaar zijn, en er geen zekerheid van veiligheid is, behalve als zij voldoen aan de voorwaarden van de tekst (Jakobus 4:7). De Heer zegt: ‘Nader tot God’. Hoe? Door een geheim, grondig onderzoek van uw eigen hart; door eenvoudige, oprechte, nederige afhankelijkheid van God, door uw zwakheid aan Jezus bekend te maken; en door uw zonden te belijden. Zo kunt u tot God naderen, en Hij zal tot u naderen.” –*Sons and Daughters of God*, blz. 346.

B. Wat moet ons voortdurende gebed zijn en waarom? Psalm 119:12-14; 139:23-24.

“God leidt Zijn volk, stap voor stap. Hij brengt ze naar verschillende punten, die er op berekend zijn om aan het licht te brengen, wat er in hun hart is. Sommigen volharden op één punt, maar vallen bij het volgende. Op elk verder gelegen punt wordt het hart getoetst en een weinig zwaarder beproefd.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1*, blz. 64.

“Het is niet genoeg voor iemand, wanneer hij zich veilig acht door de dictaten van zijn geweten te volgen... De vraag, die beantwoord moet worden, is: is het geweten in harmonie met het Woord van God? Zo niet, dan kan men dit niet veilig volgen, want dan zal het misleiden. Het geweten moet door God worden verlicht. Er moet tijd genomen worden om de Schriften te bestuderen en voor gebed. Zo wordt de geest opgebouwd, versterkt en bevestigd.” –*Geest, Karakter en Persoonlijkheid*, blz. 340.

VRIJDAG

5 maart

TERUGBLIK

1. Hoe kan ik de hand reiken om iemand te zegenen, zoals David Mefibóseth deed?
2. Wat voor indruk gaf David aan zijn eigen leger en hoe?
3. Waarom kon Israël een verbazingwekkende status verwerven tijdens Davids regering?
4. Noem enkele subtiele valstrikken, die ons misschien verstrikken, zoals bij David gebeurde.
5. Wat moet ik beseffen over mijn eigen geweten?

DE VERHEVENE VERNEDERD

“De weg der trouwelozen is streng” (Spreuken 13:15, laatste deel).

“Zij, die naar David wijzen en zo trachten de schuld van hun eigen overtredingen te verminderen, moeten uit het Bijbels verslag leren, dat de weg van de overtreder hard is.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 663.

Aanvullende studie: –*Patriarchen en Profeten*, blz. 654-665.

ZONDAG

7 maart

1. RUSTIG OP DE BREDE WEG

A. Volg de weg, die David op een dwaalspoor leidde. 2 Samuël 11:1-4. Hoe worden wij voor deze zonde gewaarschuwd? Hebreëen 13:4.

“De geest van zelfvertrouwen en zelfverheffing leidde tot de val van David. Vleierij en de verlokkingen van macht en luxe bleven niet zonder invloed op hem... Naar de gewoonten van oosterse heersers werden misdaden, die niet onder het volk werden gedoogd, niet veroordeeld in het geval van de koning. De vorst behoefde niet dezelfde zelfbeheersing te bezitten als zijn onderdanen. Dit alles leidde ertoe, dat Davids besef van zonde verzwakte. In plaats van nederig te steunen op de macht van God, begon hij te vertrouwen op eigen macht en wijsheid...

Aan alle kanten waren de resultaten zichtbaar van Davids verstandige en bekwaame heerschappij, en plukte hij de vruchten van zijn overwinningen. Nu, terwijl hij niet op zijn hoede was, greep de verleider de kans aan, zijn geest in beslag te nemen. Het feit, dat God David zo nauw met Zich verbonden had en hem zoveel gunsten had bewezen, had een sterke aansporing voor hem moeten zijn om zijn karakter onbesmet te bewaren. Maar toen David in een tijd van voorspoed en zekerheid God losliet, gaf hij zich over aan Satan en laadde een grote schuld op zich. Hij, die door de hemel was aangewezen om de leidsman te zijn van het volk en door God was gekozen Zijn wet ten uitvoer te brengen, overtrad zelf de geboden.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 654, 655.

2. EEN NEERGAANDE WEG

- A. Hoe verklaarde Jezus, wat iemand kwetsbaar maakt voor zonde? Johannes 15:5 (laatste deel); Romeinen 8:5-6.**
-

“Alles wat de gedachten aftrekt van God, wat leidt tot zelfverheffing of zelfvertrouwen, bereidt de weg voor op onze nederlaag...

Zodra Satan kans ziet de ziel te scheiden van God, die de enige Bron van kracht is, zal hij zondige lusten wekken in de vleselijke natuur van de mens. Het werk van de vijand is niet overhaast. Het werk wordt niet meteen duidelijk opgemerkt. Het begint met een onmerkbaar ondermijnen van de beginselen. Het begint met schijnbaar onbelangrijke dingen, het nalaten om God in alles trouw te zijn, Hem in alles te vertrouwen, de neiging de gebruiken en gewoonten van de wereld na te volgen.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 654, 655.

- B. Wat maakte de situatie van David ingewikkeld? 2 Samuël 11:5. Leg uit, waarom God Davids poging om zijn zonde te bedekken niet kon slagen. Verzen 10-13.**
-

“Alles, wat David deed om zijn schuld te bedekken, bleek tevergeefs. Hij had zich overgeleverd in de macht van Satan; gevaren omringden hem, en een schande, erger dan de dood, wachtte hem.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 655.

- C. Hoe voelde David zich, toen hij ertoe werd aangezet zonde aan zonde toe te voegen, en hoe dacht God hierover? Verzen 14-17, 26-27; Psalm 32:3-4.**
-

“Er scheen slechts één uitweg, en in zijn wanhoop voegde hij aan zijn overspel een moord toe. Hij, die de ondergang van Saul had bewerkstelligd, trachtte nu ook David ten onder te brengen. Hoewel de verzoeken van elkaar verschilden, hadden beide geleid tot het overtreden van Gods wet.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 655-656.

“Hij (David) had zijn eigen zondige handelwijze voor zichzelf verontschuldigd, totdat zijn wegen in zijn eigen ogen begaanbaar leken. Eén verkeerde stap had de weg gebaand voor een andere...

Toen David van God wegging en zijn deugdzame karakter door zijn misdaden bezoedelde, was hij niet langer een man naar Gods hart.” –*Spiritual Gifts 4A*, blz. 86-87.

3. EEN ERNSTIGE BERISPING

A. Welke boodschap zond God door de profeet Nathan? 2 Samuël 12:1-9.

“God liet in Zijn barmhartigheid David niet over aan de ondergang door de bedrieglijke vrucht der zonde.

Ter wille van Israël moest God wel ingrijpen. Met het verstrijken van de tijd werd de zonde van David met Bathseba bekend, en het vermoeden rees, dat hij de dood van Uriah had veroorzaakt. De Here werd onteerd. Hij had David begunstigd en verheven, en de zonde van David stelde Gods karakter onjuist voor en wierp smet op Zijn naam. De kans bestond, dat de standaard van godsvrucht zou worden verlaagd, dat velen minder afschuw zouden koesteren voor de zonde, terwijl degenen, die God niet liefhadden en God niet vreesden, in de zonde gestijfd zouden worden.”

—*Patriarchen en Profeten*, blz. 657.

B. Vertel het antwoord van David en de onmiddellijke barmhartigheid van God. Vers 13. Wat zouden echter enkele van de bittere gevolgen van Davids zonde zijn? Verzen 10-12, 14.

“David wordt wakker als uit een droom. Hij voelt de strekking van zijn zonde. Hij probeert zijn handelwijze niet te verontschuldigen of zijn zonde te verzachten, zoals Saul deed; maar met wroeging en oprecht verdriet buigt hij zijn hoofd voor de profeet van God en erkent zijn schuld. Nathan vertelt David, dat God vanwege zijn berouw en nederige belijdenis zijn zonde zal vergeven en een deel van de dreigende ramp zal afwenden en zijn leven sparen. Toch moet hij gestraft worden, omdat hij de vijanden van de Heer een grote aanleiding had gegeven om te spotten. Deze gelegenheid is ontwikkeld door de vijanden van God, vanaf de tijd van David tot de huidige tijd. Sceptici hebben het christendom aangevallen en de Bijbel belachelijk gemaakt, omdat David hen daartoe de gelegenheid gaf...

God toont zijn ongenoegen over het feit, dat David meerdere vrouwen heeft door hem te bezoeken met oordelen en door toe te staan, dat kwaad vanuit zijn eigen huis tegen hem opstaat. De vreselijke ramp, die God toestond over David te komen, die vanwege zijn integriteit eens een man naar Gods hart werd genoemd, bewijst aan latere generaties, dat God niemand zou rechtvaardigen bij het overtreden van Zijn geboden, maar dat Hij zeker de schuldigen zal straffen, hoe rechtvaardig en begunstigd door God ze ook mochten zijn geweest, toen ze de Heer volgden in zuiverheid van hart. Wanneer de rechtvaardigen zich afkeren van hun gerechtigheid en kwaad doen, zal hun gerechtigheid uit het verleden hen niet redden van de toorn van een rechtvaardige en heilige God.” —*Spiritual Gifts 4A*, blz. 86-87.

4. OPRECHT BEROUW IS NODIG

- A. Beschrijf de diepte van Davids oprechte berouw. Psalm 51:1-6, 9, 12-16. Welke openlijke oproep doet hij door middel van heilige liederen aan ons allemaal?**
-

“David had berouw van zijn zonde in stof en as. Hij smeekte om de vergeving van God en verborg zijn berouw niet voor de grote mannen, en zelfs niet voor dienaren van zijn koninkrijk. Hij schreef een boetepsalm, waarin hij zijn zonde en berouw vertelde, waarvan hij wist, dat deze door latere generaties zou worden gezongen. Hij wenste, dat anderen zouden worden geïnstrueerd door de trieste geschiedenis van zijn leven.

De liederen, die David componeerde, werden door heel Israël gezongen... Hij wist, dat de belijdenis van zijn schuld zijn zonden onder de aandacht zou brengen van andere generaties. Hij presenteert zijn zaak en laat zien, in wie zijn vertrouwen en hoop op vergeving was.” –*Spiritual Gifts 4A, blz. 88.*

“Hij (David) stelde zich niet gerust met de gedachte, dat zonde iets was, waarmee hij niets te maken had, en dat dit hem niet betrof. Toen hij de diepten van bedrog in zijn eigen hart zag, had hij grote afkeer van zichzelf, en hij bad, dat God hem door Zijn kracht zou bewaren voor de zonde van aanmatiging en hem zou reinigen van verborgen afdwalingen.” –*Bijbelkommentaar, blz. 184.*

- B. Wat moeten wij allemaal beseffen over zonde? Ezechiël 33:12-13, 18; 1 Johannes 3:4.**
-

“Zonde blijft zonde, of deze begaan wordt door iemand op de troon, of door iemand uit het gewone leven. De dag komt, waarop allen, die gezondigd hebben, de zonde moeten belijden, zelfs al is het dan te laat om vergeving te ontvangen. God wacht lang, tot de zondaar zich zal bekeren. Hij openbaart een wondere verdraagzaamheid. Maar ten slotte moet Hij de overtreder van Zijn wet ter verantwoording roepen...

Het ware kind van God houdt terdege rekening met Zijn eisen...

Het is niet veilig voor ons om onze ogen te sluiten en ons geweten te verharderen, zodat we onze zonden niet zullen zien of beseffen. We moeten de raad, die we gekregen hebben wat betreft de hatelijke aard van de zonde, steeds voor ogen houden, zodat we ons kunnen bekeren en onze zonden belijden.” –*Bijbelkommentaar, blz. 184.*

5. VOEDING VOOR DE GEDACHTE

A. Hoe weten wij, dat God berouw aanneemt? Psalm 51:18-19; 32:1-2, 5-7.

“David gaf zich niet wanhopig over. In Gods belofte aan berouwvolle zondaars zag hij de zekerheid van zijn vergiffenis en aanneming.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 664.

B. Hoe kan Davids berouw ons bemoedigen? Jesaja 55:7; 1 Johannes 1:9.

“Velen hebben zich geërgerd aan, wat ze Gods onrechtvaardigheid noemen, omdat Hij David, wiens schuld zo groot was, spaarde, terwijl Saul werd verworpen voor in hun oog veel onbelangrijker zonden. Maar David verootmoedigde zich en beleed zijn schuld, terwijl Saul de bestraffing verwierp en onboetvaardig zijn hart verhardde.

Dit voorval uit Davids leven heeft veel betekenis voor de berouwvolle zondaar. Het is een van de welsprekendste voorbeelden, die ons gegeven zijn betreffende de strijd en verzoeking van de mens, en van het oprecht berouw jegens God en het geloof in onze Here Jezus Christus. Door de eeuwen heen is het een bron van bemoediging geweest voor mensen, die in zonde zijn gevallen en die gebukt gingen onder de last van hun schuld. Duizenden kinderen Gods, die in zonde gevallen zijn en op het punt stonden de moed te verliezen, hebben gedacht aan Davids oprecht berouw en zijn schuldbekentenis, die door God zijn aanvaard, hoewel hij de straf voor zijn zonde moest ondergaan. Ze hebben moed geschept, zich bekeerd en zich ingespannen verder te gaan op de weg van Gods geboden.

Wie zich onder Gods bestraffing wil verootmoedigen en berouw wil tonen, zoals David dat deed, kan zeker zijn, dat er voor hem hoop is. Wie in geloof Gods beloften aanvaardt, zal vergiffenis ontvangen.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 664-665.

VRIJDAG

12 maart

TERUGBLIK

1. Welke omgeving zou mij meer de kans geven om in zonde te vallen?
2. Wanneer was David een man naar Gods hart en wanneer niet?
3. Wat kan ik van David leren, als iemand mij confronteert, zoals Nathan deed?
4. Waarom is diep, oprecht berouw voor ons allemaal zo belangrijk?
5. Hoe kan de tragische geschiedenis van Davids val ons hoop geven?

HARTVERSCHEURENDE GEVOLGEN

“Verblijd u niet over mij, mijn vijandin! Wanneer ik gevallen ben, zal ik weer opstaan; wanneer ik in duisternis zal gezeten zijn, zal de Heere mij een licht zijn” (Micha 7:8).

“Hij (God) strafte David, maar verdelgde hem niet; de oven is om te zuiveren, niet om te verteren.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 676.

Aanvullende studie: –*Patriarchen en Profeten*, blz. 666-676.

ZONDAG

14 maart

1. BITTERE GEVOLGEN VAN ZONDE

A. Leg de veranderingen uit, die plaats vonden na de zonde van David. Spreuken 6:32-33.

“Hoewel David berouw had over zijn zonde en werd vergeven en aanvaard door de Heer, plukte hij toch de vrucht van het zaad, dat hij zelf had gezaaid. De oordelen over hem en zijn huis laten zien, dat God zijn zonde verafschuwt...”

Maar de zonde van David had deze verhouding tot God gewijzigd. Onder geen enkele voorwaarde kon de Here de zonde goedkeuren. Hij kon Zijn macht niet gebruiken om David te bewaren voor de gevolgen van zijn zonde, zoals Hij hem beschermd had voor de vijandschap van Saul.

In Davids leven had zich een grote verandering voltrokken. Zijn geest was gebroken door het bewustzijn van zijn zonde en de vèrstrekkende gevolgen daarvan. Hij voelde zich in het oog van zijn onderdanen vernederd. Zijn invloed was verzwakt. Tot dusver was zijn voorspoed toegeschreven aan zijn nauwlettende gehoorzaamheid aan Gods geboden. Nu echter zouden zijn onderdanen, die van zijn zonde op de hoogte waren, eerder tot zonde vervallen. Zijn invloed in zijn eigen gezin, zijn recht op respect en gehoorzaamheid van zijn zonen was verzwakt. Een gevoel van schuld deed hem zwijgen, als hij de zonde moest veroordelen; zijn arm was verzwakt in het handhaven van het recht in zijn gezin. Zijn verkeerde voorbeeld oefende zijn invloed uit op zijn zonen. God zou niets doen om de gevolgen daarvan weg te nemen. Hij zou alles zijn natuurlijke gang laten gaan. Op deze wijze werd David zwaar gestraft.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 662-663.

2. SLECHTHEID IN DE ZONEN

- A. Wat is er geschreven over Amnon, Davids eerstgeboren zoon? 2 Samuël 13:1-2, 10-16. Waarom verzuimde David zijn overtuiging ten aanzien van Ammons gewelddadige daad uit te voeren? Vers 21; Romeinen 2:1.**

“De schandelijke misdaad van Amnon, de oudste zoon, werd door David niet bestraft. De wet veroordeelde de overspeler ter dood en de tegennatuurlijke misdaad van Amnon maakte hem dubbel schuldig. Maar David, die zich door zijn eigen zonde veroordeeld voelde, bracht de overtreder niet voor het gericht.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 666.

- B. Wat moeten wij beseffen over de manier, waarop Amnon tot gerechtigheid moest worden gebracht? 2 Samuël 13:28-29, 32; Spreuken 29:15.**

“Evenals de andere zonen van David had Amnon niet geleerd zich te beheersen. Hij had aan elke begeerte van zijn hart toegegeven, zonder rekening te houden met Gods geboden. Ondanks zijn grote zonde had God lang geduld met hem gehad. Gedurende twee jaar had hij gelegenheid gehad zich te bekeren. Maar hij bleef volharden in het kwaad, en werd, beladen met zijn zonde, ter dood gebracht, om eenmaal voor de ontzagwekkende vierschaar te worden gedaagd...

Als ouders of overheden nalaten het onrecht te bestraffen, zal God zelf de zaak in handen nemen. Tot op zekere hoogte zal Zijn weerhoudende macht worden weggenomen, zodat door een reeks van gebeurtenissen de zonde door andere zonden wordt gestraft.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 666-667.

- C. Hoe ging David om met Absaloms misdaad? 2 Samuël 13:38-39; 14:21-24, 28.**

“David weigerde, in het besef dat de misdaad van zijn zoon gestraft moest worden, toestemming om terug te keren...

Hoewel hij zijn aantrekkelijke en begaafde zoon lief had, vond hij (David) het noodzakelijk als een les, zowel voor Absalom als voor het volk, dat afschuw moest blijken voor zulk een misdaad. Twee jaar lang woonde Absalom in zijn eigen huis, verbannen van het hof.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 667-668.

3. PERSOONLIJKE UITSTRALING, BEKOORLIJKE EIGENSCHAP ... EN VERRAAD

- A. Welke factoren maakten Absalom aantrekkelijk voor de mensen, en hoe gebruikte hij deze sluw in zijn voordeel, toen de nietsvermoedende koning hem stap voor stap verwelkomde? 2 Samuël 14:25-26; 15:1-6.**

“Zijn (Absaloms) zuster woonde bij hem, en door haar tegenwoordigheid kon hij niet vergeten, welk een onherstelbaar kwaad haar was aangedaan. Maar in de ogen van het volk was de prins eerder een held dan een misdadiger. Het was niet verstandig, dat de koning een man met de aard van Absalom, eerzuchtig, impulsief en hartstochtelijk, twee jaar lang liet broeden over vermeende grieven. En de beslissing van David om hem naar Jeruzalem te laten terugkeren zonder, dat hij hem wilde zien, bracht de sympathie van het volk aan Absaloms zijde.

Met de onuitwisbare herinnering aan zijn eigen zonde in het overtreden van Gods wet scheen David moreel verlamd. Hij was zwak en besluiteloos, terwijl hij vóór zijn zonde moedig en vastbesloten was geweest. Zijn invloed bij het volk was getaand...

Door invloed van Joab kreeg Absalom toestemming weer bij zijn vader te verschijnen; maar hoewel er voor het oog een verzoening had plaatsgevonden, ging hij door met zijn eerzuchtige plannen. Nu voerde hij een bijna koninklijke staat met paarden en wagens en vijftig mannen, die voor hem uitgingen. Terwijl de koning zich steeds meer terugtrok, legde Absalom het erop toe de gunst van het volk te verwerven.

De invloed van Davids lusteloosheid en onzekerheid werkte zijn plannen in de hand; onachtzaamheid en uitstel kenmerkten zijn bestuur. Handig maakte Absalom gebruik van elke oorzaak tot ontevredenheid. Dagelijks zag men deze man met zijn aantrekkelijk voorkomen in de stadspoort, waar een menigte smekelingen wachtte om hun beden aan de koning voor te leggen. Absalom begaf zich in hun midden en luisterde naar hun grieven, terwijl hij sympathie toonde voor hun lijden en hun grieven over de onbekwaamheid van het bestuur... (Zie 2 Samuël 15:3, 5).

Aangevuurd door de sluwe insinuaties van de prins, verbreidde de ontevredenheid over het bestuur zich snel. Absaloms lof was op aller lippen. Algemeen zag men hem als opvolger op de troon. Het volk zag trots op hem als iemand, die deze hoge positie waardig was, en de wens werd gehoord om hem koning te maken... (Zie 2 Samuël 15:6). Toch vermoedde de koning, die verblind was door liefde voor zijn zoon, niets van dit alles. De vorstelijke staat, die Absalom voerde, zag David als een eerbetoon aan zijn hof.” – *Patriarchen en Profeten*, blz. 668-669.

4. NAAR DE CRISIS

A. Verklaar het schijnheilige complot van Absalom. 2 Samuël 15:7-12; Psalm 55:22.

“De daad, waarmee Absalom zijn huichelarij bekroonde, was niet alleen bedoeld om de koning een rad voor de ogen te draaien, maar ook om het vertrouwen van het volk te winnen en hen zo in opstand te brengen tegen de koning, die God verkoren had.” – *Patriarchen en Profeten*, blz. 669.

B. Vertel het alarmerende nieuws, dat aan David werd gebracht, en de strategische stappen die hij nam. 2 Samuël 15:13-17. Wat was zijn nobele doel bij het ondernemen van deze actie?

“In deze tijd van gevaar schudde David de neerslachtigheid, waaronder hij zolang gebukt was geweest, van zich, en trof met de moed van eertijds voorbereidselen om aan deze vreselijke ramp het hoofd te bieden. Absalom monsterde zijn troepen te Hebron, op slechts dertig kilometer afstand. Spoedig zouden de opstandelingen voor de poorten van Jeruzalem staan.

Vanuit zijn paleis zag David op zijn hoofdstad, schoon door haar verhevenheid, ‘een vreugde voor de ganse aarde, ... de stad van de grote Koning’ (Psalm 48:3). Hij huiverde bij de gedachte, dat de stad blootgesteld zou worden aan plundering en verwoesting. Zou hij zijn onderdanen, die hem trouw gebleven waren, vragen hem te helpen de stad te verdedigen? Zou hij toelaten, dat Jeruzalem vervuld zou worden met bloed? Zijn besluit was genomen. De verschrikkingen van de oorlog zouden de uitverkoren stad niet treffen. Hij zou Jeruzalem verlaten en de trouw van het volk op de proef stellen, door hen in de gelegenheid te stellen zich achter hem te scharen. In deze tijd van crisis was hij aan God en aan zijn volk verplicht het gezag, dat God hem gegeven had, te handhaven. De uitkomst van de strijd zou hij aan God overlaten.” – *Patriarchen en Profeten*, blz. 671.

C. Hoe werd David op dit tragische uur getroost, vooral door het geloof van mannen als Ithai de Gethiet? Verzen 18-23; Micha 7:8.

“David was het er in zijn karakteristieke onzelfzuchtigheid echter niet mee eens, dat deze vreemdelingen, die zijn bescherming hadden gezocht, in dit ongeluk betrokken zouden raken... Deze mannen waren van het heidendom bekeerd tot de eredienst van Jehova, en nu betoonden ze op waardige wijze hun trouw aan hun God en aan hun koning. Dankbaar aanvaardde David hun toewijding aan zijn schijnbaar verloren zaak.” – *Patriarchen en Profeten*, blz. 671-672.

5. EDELMOEDIGHEID IN LIJDEN

- A. Welke onzelfzuchtige beslissing nam David, hoewel hij heel erg verlangde Gods heilige ark bij hem te houden? 2 Samuël 15:24-29.**

“Als aangewezen leider van Gods erfdeel droeg hij ernstige verplichtingen... Zonder Gods toestemming had koning noch priester het recht het symbool van Zijn tegenwoordigheid daar weg te nemen. En David wist, dat zijn hart en leven in overeenstemming met Gods bevelen moesten zijn, anders zou de ark een oorzaak van tegenslag in plaats van succes betekenen. Zijn zonde was nog altijd voor hem. Hij zag in deze samenzwering Gods rechtvaardige oordeel.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 672.

- B. Hoe kan elke zondaar worden getroost door de hoop, die David in dit donkere uur uitsprak? Vers 30; 16:5-12; Psalm 3:1-4.**

“David uit geen klacht. De meest welsprekende Psalm, die hij ooit zong (Psalm 3) was, toen hij de Olijfberg beklom.” –*Conflict and Courage*, blz. 181.

“Toen David de Olijfberg besteeg, ... zag de Heere vol ontferming op hem neer. David was in zakken gekleed, en zijn geweten plaagde hem. De uiterlijke tekenen van vernedering getuigden van zijn berouw. Onder tranen, met gebroken hart, legde hij alles aan God voor, en de Heere verliet Zijn dienstknecht niet. Nooit was David dierbaarder voor het hart van Oneindige Liefde dan toen hij, geplaagd door zijn geweten, voor zijn leven vluchtte voor zijn vijanden, die tot opstand waren aangezet door zijn eigen zoon.” –*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 15.

VRIJDAG

19 maart

TERUGBLIK

- 1. Waarom leek David, normaal gesproken, sterk in een verlamde toestand te zijn?**
- 2. Hoe kunnen wij voorkomen, dat wij de fouten van Davids gezinsleven herhalen?**
- 3. Welke factoren kunnen een Absalom in de gemeente veroorzaken?**
- 4. Vertel enkele bewijzen van Davids edelmoedigheid in deze periode.**
- 5. Waarom kon David zelfs in deze pijnlijke tijd op God vertrouwen?**

EEN ERFENIS VAN BARMHARTIGHEID EN GERECHTIGHEID

“Daarom ook, terwijl de ouderdom en grijsheid daar is, verlaat mij niet, o God, totdat ik dit geslacht verkondige Uw arm, alle nakomelingen Uw macht” (Psalm 71:18).

“Heerlijk zijn de beloften, die aan David en zijn huis gedaan zijn, beloften die heen-zien op de toekomst en die in Christus hun volledige vervulling hebben.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 691.

Aanvullende studie: –*Patriarchen en Profeten*, blz. 676-691.

ZONDAG

21 maart

1. OPSTAND ONDERDRUKT

A. Wat was zijn grootste zorg, toen David zich op de strijd voorbereidde? 2 Samuël 18:1-5. Hoe vond Absalom echter de dood? Verzen 9-10, 14-15.

“Toen de koning echter naar de tegenover elkaar staande legers keek, dacht hij niet in de eerste plaats aan de kroon en aan het rijk, of zelfs aan zijn eigen leven, dat afhing van de uitkomst van de strijd. Het hart van de vader ging in liefde en medelijden uit naar zijn opstandige zoon.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 679-680.

B. Waarom hield Joab Davids reactie tegen? Verzen 32-33; 19:1-8.

“God had alle reden gegeven om dankbaar en blij te zijn; de grootste opstand, die Israël ooit gekend had, was de kop ingedrukt; en toch werd deze grote overwinning veranderd in een weeklagen over hem, wiens misdaad het leven van duizenden dappere mannen had gekost...”

Hoe hardvochtig en zelfs onmenselijk het verwijt ook was voor de diep bedroefde koning, toch gaf David er geen antwoord op. Hij zag in, dat zijn aanvoerder gelijk had, en ging naar beneden naar de poort, waar hij met lovende woorden zijn dappere krijgslieden begroette, toen ze hem voorbijgingen.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 681-682.

2. ZEGEN EN AANMATIGING

- A. Geef enkele latere voorbeelden van Davids voortdurende nobele geest en Gods zorg voor hem. 2 Samuël 19:18-23; 23:14-17.**

“Na de dood van Absalom keerde God de harten van Israël, als het hart van één man, tot David. Simeï, die David had vervloekt in zijn nederigheid, uit vrees voor zijn leven, was een van de eersten van de opstandelingen, die David ontmoette bij zijn terugkeer naar Jeruzalem... Degenen, die getuigen waren van zijn verkeerde weg, drongen er bij David op aan zijn leven niet te sparen, omdat hij de gezalfde van de Heer vervloekte. Maar David bestrafte hen. Hij spaarde niet alleen het leven van Simeï, maar vergaf hem genadig.” –*Spiritual Gifts 4A, blz. 91.*

- B. Wat kon hij verklaren, hoewel het volledige herstel van Davids koninkrijk noch onmiddellijk noch gemakkelijk was? Hoofdstuk 22:1-3, 7, 18-19, 51.**

- C. Welke fout beging David later in zijn leven? 1 Kronieken 21:1-7.**

“Trots en eerezucht dreven de koning hiertoe aan. Het tellen van het volk zou de tegenstelling aantonen tussen de zwakte van het koninkrijk op het moment, dat David de troon bestegen had en de kracht en voorspoed tijdens zijn regering. Hierdoor zou het zelfvertrouwen van koning en volk nog meer gesterkt worden.... (Zie 1 Kronieken 21:1). Israëls voorspoed onder Davids bestuur was te danken aan de zegen van God, en niet zozeer aan de kundigheid van de koning of de sterkte van het leger. Maar het vergroten van de strijdkrachten van het koninkrijk zou de indruk vestigen bij de omliggende volken, dat Israël zijn vertrouwen stelde op zijn leger en niet in de macht van God.” –*Patriarchen en Profeten, blz. 684.*

- D. Wat beseftte David nederig over de volkstelling? 2 Samuël 24:10. Hoe koos hij uit de opties, die God hem gaf? Verzen 11-14.**

“Toch hadden ze (het volk) dezelfde zonden gekoesterd, die aanleiding waren, dat David deze telling bevolen had. Zoals de Here door de zonden van Absalom het gericht voltrok over David, strafte Hij door Davids dwaling de zonden van het volk.” –*Patriarchen en Profeten, blz. 685.*

3. AANVAARDING EN AFTREDEN

A. Waarom moesten zoveel mensen lijden en wat was het gevolg van Davids voor-spraak? 2 Samuël 24:15-17, 21, 25.

“Een snelle vernietiging volgde. Zeventigduizend werden vernietigd door de pest. David en de oudsten van Israël waren in de diepste vernedering, rouwden voor de Heer. Terwijl de engel van de Heer op weg was om Jeruzalem te verwoesten, beveelt God hem zijn doodswerk te staken. Een medelijdend God houdt nog van Zijn volk, ondanks hun opstandigheid. De engel, gekleed in strijdlustige kleding, met een getrokken zwaard in zijn hand, uitgestrekt over Jeruzalem, wordt geopenbaard aan David en aan degenen, die bij hem waren. David is vreselijk bang, maar hij schreeuwt het uit in zijn benauwdheid en zijn medeleven met Israël. Hij smeekt God om de schapen te redden. Met pijn bekend hij: ‘Ik heb gezondigd en ik heb onrecht gedaan. Laat uw hand tegen mij zijn, en tegen het huis van mijn vader, en niet tegen het volk’. God spreekt tot David door Zijn profeet en gebiedt hem verzoening te doen voor zijn zonde. Davids hart was in het werk en zijn berouw werd aanvaard.” –*Spiritual Gifts 4A, blz. 92-93.*

B. Hoe werden Davids gebeden om genade op zijn oude dag beantwoord in zijn laatste test? Psalm 71:9, 18; 1 Koningen 1:5-6, 15-21, 32-35, 39.

“Nu kwam hij (Adonia) in opstand tegen het gezag van God, die Salomo als troonopvolger had aangewezen. Zowel wat natuurlijke bekwaamheden als godsdienstige aard betreft was Salomo meer geschikt dan zijn oudere broeder om heerser over Israël te worden. Toch, hoewel God duidelijk zijn keus had bekendgemaakt, kreeg Adonia steun. Joab, die wel schuldig was geweest aan veel misdaden, was tot die tijd trouw gebleven aan de troon. Nu sloot hij zich echter aan bij de samenzweersers tegen Salomo, evenals Abjatar, de priester...

Onmiddellijk deed David afstand van de troon ten gunste van Salomo, die tot koning gezalfd en uitgeroepen werd. Het complot was vrijdeld. De voornaamste deelnemers daaraan hadden de dood verdiend... Joab en Adonia werden op het ogenblik ook ontzien, maar na Davids dood ondergingen zij de straf voor hun misdaad. De voltrekking van het oordeel over de zoon van David maakte het viervoudig oordeel compleet, waardoor God zijn afschuw had betuigd over de zonde van de vader.” –*Patriarchen en Profeten, blz. 686.*

4. EEN ERFENIS VAN GELOOF

- A. Verklaar Davids advies voor Salomo en zijn grootste zorg aan het einde van zijn leven. 1 Koningen 2:1-4; 1 Kronieken 28:9.**

“David voelt de grootste zorg voor Salomo... Hij heeft uit ervaring geleerd, dat de Heer in geen geval verkeerd doen zal goedkeuren, of het nu gaat om de verheven prins of de nederigste onderdaan, maar de leider van Zijn volk zou bezoeken met een even zwaardere straf als zijn positie meer verantwoordelijk is dan de nederige onderdaan. De zonden, begaan door de leiders van Israël, zouden een invloed hebben om de gruwelijkheid van misdaad op de geest en het geweten van de mensen te verminderen, en zouden onder de aandacht worden gebracht van andere naties, die God niet vrezen, maar die Zijn gezag met voeten treden, en zij zouden worden geleid om de God van Israël te lasteren. David draagt zijn zoon plechtig op zich strikt te houden aan de wet van God en al Zijn inzettingen te onderhouden.” –*Spiritual Gifts 4A, blz. 94-95.*

- B. Waar richtte David zich nu nog meer op? Verzen 10, 20; 29:3, 9.**

“De Heer gaf David aanwijzingen door Zijn engel en gaf hem een voorbeeld van het huis, dat Salomo voor Hem moest bouwen. Een engel kreeg de opdracht om David bij te staan, terwijl hij, ten behoeve van Salomo, de belangrijke richtlijnen met betrekking tot de inrichting van het huis opschreef. Davids hart was bij het werk. Hij gaf blijk van ernst en toewijding bij het maken van uitgebreide voorbereidingen voor de bouw, en spaarde kosten noch moeite, maar deed grote schenkingen uit zijn eigen schatkist, waarmee hij zijn volk een nobel voorbeeld gaf, welke zij niet aarzelden het met een gewillig hart na te volgen.” –*Spiritual Gifts 4A, blz. 94.*

- C. Hoe kan Davids voorbeeld de ouderen inspireren? Psalm 71:1; 119:132-133.**

“David geeft bij het regelen van zijn zaken een goed voorbeeld aan allen, die in jaren vergevorderd zijn, om hun zaken te regelen, zolang zij daartoe in staat zijn, zodat, wanneer zij de dood nabij zullen zijn en hun mentale vermogens minder worden, zij niets zullen hebben van een wereldse aard om hun geest van God af te leiden.” –*Spiritual Gifts 4A, blz. 96.*

5. EEN BOODSCHAP VOOR DE LAATSTE DAGEN

A. Hoe is de belofte in 2 Samuël 7:16 vervuld? Lukas 1:30-33; Handelingen 2:29-36.

B. Welke door David opgeschreven boodschap is van onmiskenbaar belang in deze laatste dagen van de geschiedenis van de aarde? Psalm 119:17-18, 33-40, 126-127.

“Het is mogelijk, dat mensen in hun boosheid zo ver gaan onder aanhoudend tegenspreken, dat God beseft, dat Hij moet opstaan om Zijn eer te rechtvaardigen. Dat is het geval in de huidige periode van de wereldgeschiedenis. Allerlei misdaden zijn steeds opvallender te zien. De aarde is vervuld met geweld van de mens tegen zijn medemens.

Wat zal de houding van de gemeente zijn? Zullen zij, die in het verleden respect hebben gehad voor Gods wet, meegesleept worden door de stroom van het kwaad? Zal de bijna universele overtreding en verachting van Gods wet de geestelijke atmosfeer van ieders ziel op dezelfde wijze verduisteren? Zal de verachting voor Gods wet de beschermende grenzen wegsleuren? Moet Gods wet minder hoog geacht worden, omdat de boosheid en wetteloosheid de overhand hebben? Zullen de weinige getrouwen gelijk worden aan allen, die ontrouw zijn en handelen als de goddelozen, omdat de wet teniet gedaan wordt door de grote meerderheid van hen, die op aarde leven? Moeten ze niet liever de bede van David opzenden: ‘Het is tijd voor de Heere om te handelen, zij hebben Uw wet verbroken’?” –*Bijbelkommentaar, blz. 193-194.*

“(Zie Psalm 119:17-18, 33-40). Gebeden als deze moeten Gods dienstknechten gedurig tot Hem richten. Dit gebed openbaart toewijding van verstand en hart jegens God; deze toewijding vraagt God van ons.” –*Bijbelkommentaar, blz. 192.*

VRIJDAG

26 maart

TERUGBLIK

- 1. Wat kunnen wij leren van Davids antwoord op Joabs bestraffing?**
- 2. Op welke gebieden van het leven zou ik verleid kunnen worden om dezelfde zonde te begaan, als David deed in zijn volkstelling?**
- 3. Noem het viervoudige oordeel over Davids zonen en hoe is dit een waarschuwing voor ons.**
- 4. Hoe kunnen wij allen, net als David, het beste van onze oudere jaren maken?**
- 5. Welke oproep doet David via de psalmen aan ons in deze tijd?**

Eerste Sabbatgaven

2 januari, voor het
Zending Centrum
van de Zuidelijke
Pacific Unie

6 februari, voor
Noord-Kivu, DRC

6 maart, voor
het Wereld
Rampenfonds